

ZÁMEČEK

**Zámeček navštívil
VÚ a DDŠ Králíky** (3-5)

Proč se ztratil konec a jak je to od začátku

Milá Zámečata,

víte, kdo vyhrál fotbalový DD CUP? A jeho atletický díl - Memoriál Lucie Hanušové? A jak dopadl víkend Out

of Home? Jaké byly letošní regionální kola a celostátní finálová přehlídka Nejmilejšího koncertu? A co Tomáš Slavata a jeho triatlonová tour?

Aktuálních zpráv z velkých soutěží i „malých“ akcí a výletů domovů je v tomto čísle tolik, že jsme tentokrát museli vynechat pravidelnou rubriku křížovek a omalováněk. Stejně budete mít o prázdninách tolik zábavy, že byste neluštili ani nemalovali, tak to necháme až na podzim... Budu rád, když se představí domovy, které nám napsaly naposled třeba před pěti lety. Jako v tomto čísle Nová Ves.

Když jsem u prázdnin - všichni v redakci se těšíme, že nám pošlete zprávy z vašich letních dobrodružství, ať můžeme příští číslo zase naplnit hezkým čtením. Napište nám, kde jste byli, co jste prožili a jak to všechno dopadlo. Tato výzva není jen pro členy dětské redakce, kteří s námi byli na jaře na redakčních srazích (o těch také v tomto Zámečku píšeme), ale pro každého z vás.

Mějte se fajn a něco pro to dělejte!

Vladislav Sobol, šéfredaktor
vladislav.sobol@zamecek.net

MISS skončila. Co Nejmilejší koncert?

Před několika týdnů přišla do redakce zpráva z Dětského domova Volyně, který už čtrnáctkrát organizoval celostátní kolo MISS DD. „Nemáme soutěžící, letošní jubilejní ročník proto rušíme!“

Na facebooku vznikla velká diskuze. Většina se soutěže zastávala, nejkrásnější dívky totiž díky sponzorům soutěže dostaly spoustu příležitostí, jak prorazit v běžném životě. Ředitel DD Volyně pan Pán chce MISS oživit a ptá se: co chcete vy?

Nejmilejší koncert na ústupu

Podobný osud čeká i přehlídku Nejmilejší koncert, které v tomto čísle věnujeme 10 stran. Letos se povedla, domovy sehnaly dobré zvukaře i moderátory, takže to pro soutěžící na pódiu nebylo utrpení, ale odměna za jejich snažení.

To, že je Nejmilejší koncert hezký, ale neznamená, že přežije. V dnešní době totiž přežije jen to, co se vyvíjí a co jde s dobou. A - upřímně řečeno - dnešní NK jsou nejméně 10 let „za dobou“.

Pořadatelé propásli šanci

Federace dětských domovů ČR, která je pořadatelem NK, propásla historickou šanci. Když před několika lety pořádal v Kolíně celostátní přehlídku DDŠ Býchory, bylo to opravdové „sou“. Vedle divadla, ve kterém probíhala přehlídka, uspořádali býchorští rockový koncert, aby na NK přilákali další diváky. Večer byl ve znamení muzikálu Kocoura Modroočka, ve kterém vystupovaly i děti z býchorského domova. Kolín zaplavili kluci a holky z domovů, kteří se po městě hrdě procházeli v tričkách Nejmilejšího koncertu.

Pak se finálové přehlídky NK bohužel vrátily do sálů, kam je veřejnosti vstup téměř zakázán. A to je cesta, která nevede k cíli, ale k zániku. Děti z DD už dnes nežijí v rezervaci, ale v normálním světě. Federace DD to bohužel nepochopila...

vs

Causa KRÁLÍKY

Nad Králíky, jak zdá se, usídlil se zákeřný černokněžník

Nebo je to krkavec, který nenápadně krouží mezi korunami stromů v tamějším areálu? Mapuje si své teritorium? Ptám se sama sebe. Nicméně od spekulací tu nejsme. O tom, jak na mě zapůsobila návštěva v tomto zařízení, až později.

Nyní se vraťme k důvodu mé návštěvy. V tomto čísle Zámečku jsme se zaměřili na zařízení, do kterých se dostávají „zlobivé“ děti, tedy na výchovné ústavy a dětské domovy se školou, kterým se často říká taky „pasták“ nebo „polepšovna“. A protože já jsem byla na návštěvě v Králíkách, přišel mi tento termín svobodně

na mysl. Právě zde byl totiž před mnoha lety natočen film Marián, který byl odstrašujícím i pro nás, děti, které v devadesátých letech žily v dětských domovech. Mimochodem, kdo neviděl, doporučuji shlédnout.

V některých těchto zařízeních došlo v posledních měsících k událostem, které by se za žádných podmínek neměly odehrávat! Ani v domově, ani v pastáku, ani v rodině. To se prostě nedělá!

Bohužel, stalo se.

A stalo se tak i ve VÚ a DDŠ Králíky, kde dva mladiství napadli vychovatele a ná-

sledně vychovatelku, která se snažila přivolat pomoc. Útok byl zřejmě velmi brutální. Jak jste se mohli z médií, ale také z webových stránek Zámečku, dozvědět, šlo o útok šroubovákem na vychovatele, vychovatelka byla zbита. Údajným důvodem byla nutnost zaopatřit si cigarety.

Jsem ráda, že většina z vás - dětí na tuto situaci reagovala negativně a mnohých z vás se dotýká osobně. Dnes jsou oba chlapci v jiných zařízeních, i když tomu tak v prvních dnech nebylo. Z chlapců, kteří byli v prvních okamžicích pro ostatní kluky za hrdiny, se záhy stal

Co se dělo po útoku?

Tisková zpráva ústavu

Preventista a právník ústavu Jan Rytíř v tiskové zprávě uvedl, že čtrnáctiletý chlapec vběhl v noci do klubovny a vrazil vychovateli šroubovák do krku. Vychovatelka slyšela křik a běžela se podívat, co se děje. Útočník ji povalil na zem a kopal jí do hlavy a těla. Další 15letý mladík se k útoku na ženu přidal.

Prohlášení zdravotníků

„Muž ročník 1971 utrpěl drobnou ranku na krku a vezl se na ORL do Ústí nad Orlicí. Šlo o centimetrovou ranku, tři centimetry od tepny. Nedošlo k nárůstu hematomu na krku, pacient byl zcela kompenzován v době našeho zásahu. Ženu jsme neošetřovali,“ řekla ČTK mluvčí Zdravotnické záchranné služby Helena Škuligová.

Ministr a večerníček

„Skončila doba, kdy někdo zkope vychovatele a my mu zakážeme večerníček,“ řekl ministr školství Marcel Chládek po návštěvě ústavu v Králíkách. Většina ředitelů tomu moc nevěří, podobné sliby už dostali od několika ministrů. Ale třeba pan Chládek překvapí...

postrach. Situace se opět uklidnila po převozu útočníků.

Paní vychovatelka je opět v plném pracovním nasazení a panu vychovateli, který je stále v pracovní neschopnosti, se daří lépe.

Kontrola za kontrolou

Ještě dnes v Králíkách panuje napětí, které ovlivnilo i mou návštěvu. Na chlapcích i zaměstnancích byla znát jistá únava z vyšetřování a kontrol, které v takovém případě byly zajisté zcela nevyhnutelné.

Proto jsem se rozhodla, že chlapce, na které jsem možná působila jako další kontrola, nechám oddychnout, a pokusím se pro Vás zjistit, jak to právě v Králíkách funguje. Všichni totiž dobře víte, že není domov jako domov a stejné je to i s polepšovnamí.

V současné době je ve značně zaostalém zařízení jedenáct chlapců. Proč ale některé kontroly věnovaly údajně svou pozornost spíše účetnictví než skutečným nedostatkům, je mi záhadou.

Náladě, která zde panuje, nepřidají ani dlouhé temné chodby, sociálky s gumovými plentami a ani skutečnost, že toto zařízení může být zavřeno.

Ticho, které v době vyučování křičelo ze zdí, ve mě

budilo respekt. A možná by stačilo tak málo. Trocha barvy, dveře na záchod a snaha „vlivných“ být nápomocný klukům, kteří se svými emocemi neumí pracovat.

Šlo útoku předejít?

Při otázce, jak se dalo této nešťastné události předejít, paní ředitelka uvedla, že především odbornou prací s chlapci, kterou by představoval speciální tým. „I když v našem zařízení v současné době působí několik specialistů, bylo by dobré, kdyby se našim klukům, stejně jako ostatním dětem, kteří naší pomoc potřebují, věnoval tým, který by byl veden týmem dalších, ještě více specializovaných odborníků, kteří by se se problematikou těchto dětí skutečně zabývali a hledali možnosti, jak dětem, které ve většině případech prošly traumatizujícím dětstvím, pomoci,“ říká ředitelka Drahoslava Horskáková.

Proč tedy takový tým ještě neexistuje? Paní ředitelka mi ukazuje několik projektů na zlepšení práce s chlapci a žádosti o peníze na rekonstrukce, které byly zamítnuty. Začíná být zmatená.

Chvilími si začínám myslet, že se někdo vehementně snaží o likvidaci tamějšího zařízení. Objekt je to velký, okolní zahrada dech berou-

cí a panoramata, která celé Králíky obklopují, působí přesně opačným dojmem, než celá tato situace. Je to balzám na duši. Mít dostatek peněz, dokázala bych do takových prostor pro svůj zájem také investovat, čas i peníze.

Čas bohužel letěl a já jsem se s paní ředitelkou a celou tajemnou budovou s několika posmutnělymi kluky musela rozloučit. Čekala mě další čtyřhodinová cesta, tentokrát domů.

A mé závěry?

1. Těším se na další návštěvu, která se uskuteční během velkých prázdnin (pokud tedy opravdu nedojde k uzavření, jak se spekuluje), na které budu moci kluky poznat osobněji a s odstupem času si otevřeně o útocích na vychovatele pohovořit. Pokud paní vychovatelka a pan vychovatel svolí, ráda s nimi o celé události a jejich pocitech z onoho večera pohovořím. To proto, abyste si, milé holky a milí kluci, uvědomili, že všichni ti lidé kolem vás taky mají srdce a mnozí i rodinu.

2. Mrzí mě, že toto zařízení není podporováno stejně, jako jiná zařízení tohoto typu. Věřím, že určité změny – rekonstrukce, by přinesly plody stejně jako volnočasové aktivity či určité typy terapií. Jenže ty jsou údajně na vyšších místech

smetány ze stolu.

3. Proč? Zeptala jsem se tedy i několika místních obyvatel. Šlo o to zjistit, zda by právě obyvatelé nestáli o zrušení ústavu. Většina dotazovaných s ústavem nemá problém. Vzhledem k jeho dlouholeté existenci jsou králíčtí obyvatelé na občasný humbuk zvyklí. Někdo dokonce nevěděl, že takové zařízení v jejich obci je.

4. Líbí se mi návrh paní ředitelky pro vytvoření jakéhosi speciálního týmu, který by se odborně opravdu důsledněji věnoval dětem, které to potřebují, a zároveň vytvářel podmínky pro prevenci.

5. Oceňuji spolupráci s rodiči.

6. Temné poničené chodby, které na dobré náladě nepřidají, přinesly přeci jen trochu tepla. Bylo to linoucí se teplo z kuchyně, kde se právě vařilo. Chválím a ještě jednou děkuji do kuchyně za báječný oběd...

O tom, jak se celá situace bude nadále vyvíjet, vás budeme informovat na našem webu a v dalším čísle Zámečku. Budeme li mít štěstí, přineseme i rozhovor z jedním z útočníků.

Veronika Vargová
veronika.vargova@zamecek.net

Noviny plné útoků

Noviny a televize se začaly plnit „zaručenými zprávami“. Ředitelka z Králíků obvinila ředitele DDÚ v Bohumíně, že za útek mohou jeho velmi dobré vztahy s jedním z útočníků. Do médií vytáhla to, co si psali na facebooku. Ředitel DDÚ Marek Czaniecki jí to vrátil a novinářům řekl, co všechno na svých kontrolách v Králíkách dříve zjistil. Třeba že tam děti „bručely“ na samotce.

Otevřený dopis ministrovi

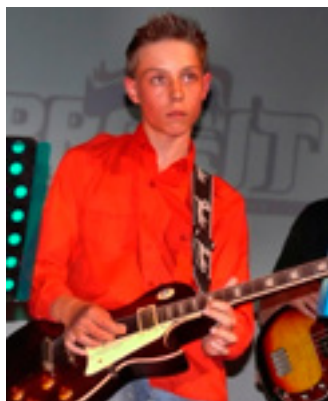
Z dopisu Tomáše Poláka, spolupracovníka Zámečku a dříve pracovníka MŠMT:

„Tyto děti totiž do našich zařízení přicházejí kvůli tomu, že si prožily nějaké trauma, že neměly štěstí jako ostatní děti. Tyto děti mají nějaký problém. A takto by se s nimi mělo pracovat – odborně. Snažit se jim pomoci, nikoli trestat. K tomuto je však zapotřebí kvalitní, odborný, pokud možno stabilní personál, který umí s dětmi navázat pevný a bezpečný vztah. To vše by mělo samozřejmě zaručit profesionální a respektované vedení zařízení. Pokud by to takto fungovalo v Králíkách, jsem přesvědčen, že by k této situaci nikdy nedošlo. K této nešťastné události by také pravděpodobně nedošlo v zařízení, kde by pozitivní motivace převažovala nad tou negativní, odměna nad trestem.“

Hledáš práci nebo brigádu?

Zkus nejdříve najít informace o projektu New job New life. Právě tam máš totiž výbornou příležitost stálou práci nebo třeba letní brigádu získat.(17-21)

Popová škola slavila

Mimořádný důvod k oslavě měli v DD Olomouc. Jejich kapela Popová škola složená z dětí i zaměstnanců domova před pár dny oslavila úctyhodné 20. výročí. Kapele, která v roce 2007 zahrála Zámečku k jeho 10. narozeninám, gratulují a přejí vše dobré i její fanoušci z redakce.(22-25)

Out of Home

Franta Berger se vypravil s některými domovy po stopách zajímavých povolání, které si můžete zkusit jen na tomto festáku.(26-27)

10 stran o „nejmilejšáku“

Redaktoři Zámečku se vypravili na všechny kola Nejlepšího koncertu, na která jste nás pozvali. Jaké to bylo?(28-37)

2x DD CUP: fotbal a běh

Letošní DD CUP má za sebou další dva díly. Nabízíme výsledky i netradiční pohled na vaše sportovní výkony.(12-15 a 54-57)

Uherský Ostroh zvítězil

Tedy alespoň v počtu článků zaslaných do tohoto čísla. Děkujeme a těšíme se na další zprávy.(50-51)

Sir Winton a Open Gate

Lukáš Kotlár (také z DD Uherský Ostroh) pravidelně sleduje dění v Open Gate. Co je nového s Nobelovou cenou pro Wintona? ...[70-71]

Na webu to žije

Zatímco příští Zámeček vyjde až za tři měsíce, na web se můžete podívat - nebo nám poslat aktuality - každý den!(zamecek.net)

Zámeček podporují

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

Respekt Publishing

Kateřina Matějková, Praha

Ing. Miroslav Drozda, Praha

Strojní omítky, s.r.o.

a další přátelé

Zámeček

Vydává Duha Zámeček pro dětské domovy a další zařízení pro děti v celé republice. Zdarma.

Evidenční číslo: MK ČR E 21583

Redakce: Zámeček – Vladislav Sobol, Střední 6, 736 01 Havířov

Telefon: 725 569 417

E-mail: redakce@zamecek.net

Šéfredaktor: Vladislav Sobol – 725 595 417

vladislav.sobol@zamecek.net

Zástupce: Veronika Vargová – 732 367 706

veronika.vargova@zamecek.net

Zástupce: Lukáš Kotlár – 776 850 471

lukas.kotlar@zamecek.net

Šéf dětské redakce: Miloš Nguyen – 606 486 898

milos.nguyen@zamecek.net

Zahraniční zpravodaj: Gracián Svačina

gracian.svacina@zamecek.net

Levá ruka: Ondřej Polák – Helmut

onpolak@gmail.com

Pravá ruka: Ivana Sobolová

ivana.sobolova@zamecek.net

Šéf webu: František Berger

frantisek.berger@zamecek.net

Grafika: Robin Čais a Flík

Redakční rada:

Aleš Bureš (DDŠ Býchory)

Vladimír Bystrov (Bison&Rose)

Nada Dittmannová (Spolu dětem)

Nora Fridrichová (Česká televize)

Roman Hrůza (RHA Agency)

Jan Klusáček (CyberFox)

Martin Komárek (poslanec)

Radim Koreš (DD Písek)

Ivan Lamper (Respekt)

Martin Lánský

Martin Lněnička (DD Dolní Počernice)

Vlastimil Mrva (Znojemsko)

Václav Senjuk (R MEDIA)

Terezie Sverdlínová (Nadace T. Maxové dětem)

Dětská redakce:

Sandra Pikartová, DD Mašfův: sandrapikartova@seznam.cz

František Miker, DD Mikulov: mikerf@seznam.cz

Do čísla přispěli:

Albín Balát (DD Staňkov)

Patrik Čech (DDŠ Býchory)

Valerie Dudíková (DD Vizovice)

František Flos (DD Dolní Čermná)

Aneta Maléřová (DD Fulnek)

Lenka Mašátová (DD Ústí-Střekov)

Filip Rác (VÚ Buškovice)

Petra Snózová (DD Valašské Meziříčí)

Patrik Sivák (VÚ Chrástava)

Jiřina a Lenka (DD Duchcov)

Tomáš (DD Tuchlov)

Brigita (DD Dagmar Brno)

Dětská redakce (DD Volyně)

Děti a vychovatelé (DD Uherský Ostroh)

www.zamecek.net

Jak se vám žije v domově?

Anketa Zámečku

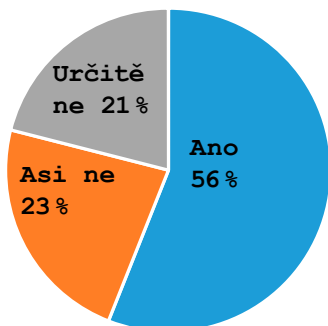
Na jarních setkáních dětské redakce jsme uspořádali anketu, které se zúčastnili kluci a holky z více než 20 DD, DDŠ a VÚ. Vyplynulo z nich hodně příjemných věcí, ale taky některé, nad kterými stojí za to se zamyslet. Například:

- Téměř polovina dětí (44 %) svým vychovatelům **nevěří** a nechtějí se jim svěřovat s osobními problémy.
- Přesně polovina z dotázaných si myslí, že **vychovatelé některým dětem „nadržují“**.
- Zákazy platí jen pro některé. Zatímco děti jsou za kouření trestány, **téměř tři pětiny (59 %) vychovatelů-kuřáků běžně kouří v areálu domova**.
- Třetina domovů má na rodinkách **jen jeden počítač s připojením k internetu**.
- V necelé polovině domovů **nemůžete mít žádná zvířata** (zatímco ve větší polovině je to úplně běžné).

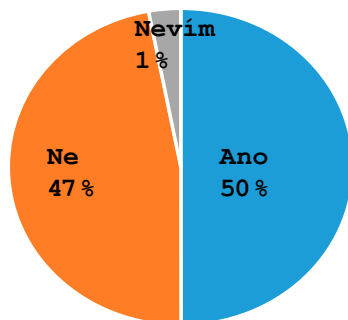
Další zajímavé výsledky najdete na následujících stránkách. Budeme rádi, když nám napíšete, jaké je to u vás.

Vztahy s vychovateli

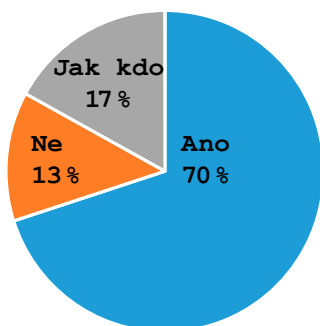
Je v domově někdo, komu se můžeš svěřit, aniž by z toho, co jsi mu řekl/a, věděl někdo jiný?

Cítíš v domově nějakou „nespravedlnost“? Třeba že někdo má výhody díky oblíbenosti u vychovatele?

Umí vaši vychovatelé přiznat chybu nebo se omluvit, když se jí dopustí?

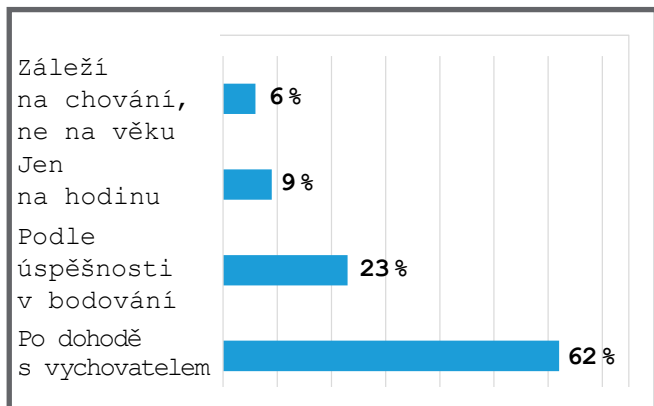

Zajímavé odpovědi

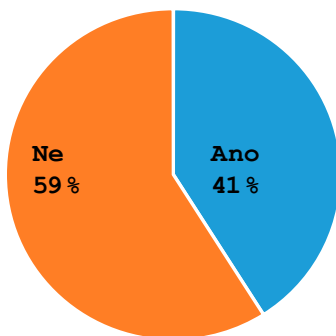
- Vychovatelky nám říkají, že to, co jim řeknem, musí poslat dál.
- U nás se nějak nikomu nedá svěřit, protože u nás je to jak na pastvě, což znamená, že jsou skoro všichni falešní.
- U nás v domově se obvykle svěřuji strejdovi na své skupině. Např. když něco nechci říct před ostatními, mám pocit důvěry, když to řeknu jemu.
- Mnohokrát se stalo, že vychovatelka mi za něco vynadala a potom zjistila, že to není pravda a omluvila se.

Domovská pravidla

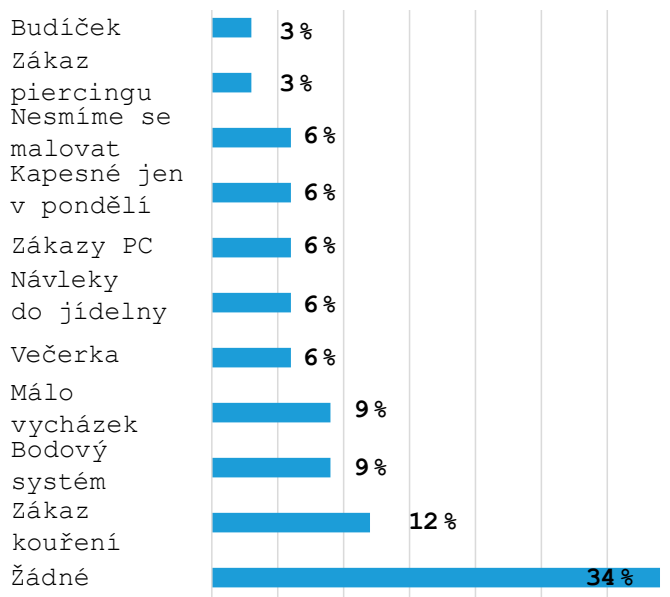
Jak to u vás v domově máte s pravidly pro vycházky?

Dodrží zákaz kouření v areálu i vychovatelé?

Jaké pravidlo ti v domově nejvíce vadí?

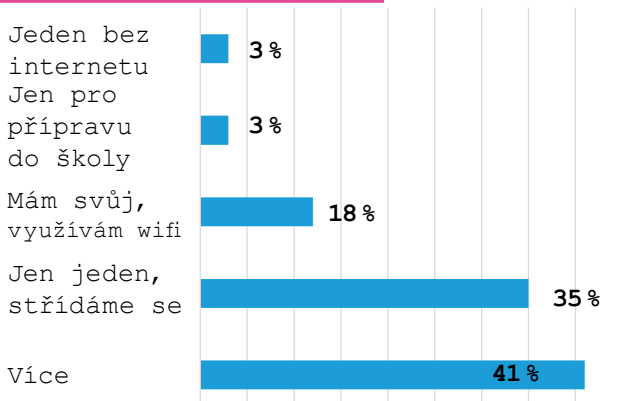

Zajímavé odpovědi

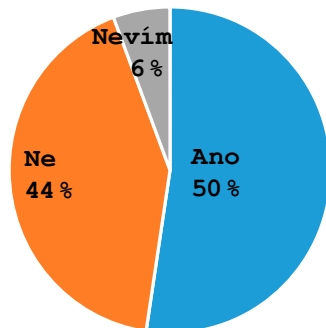
- Zákaz se nedodrží. Vychovatelé v areálu kouří.
- Nejvíce mi vadí pravidlo s bodovacím systémem.
- Vadí mi, že se můžeme malovat až od 15 let.
- U nás se na věk nekouká, všichni mají vycházky podle chování. Když jsou tři týdny hodní, můžou si vybrat, jestli chtějí vycházku na 2 hodiny, půldeňku nebo finanční odměnu.

Život v domově

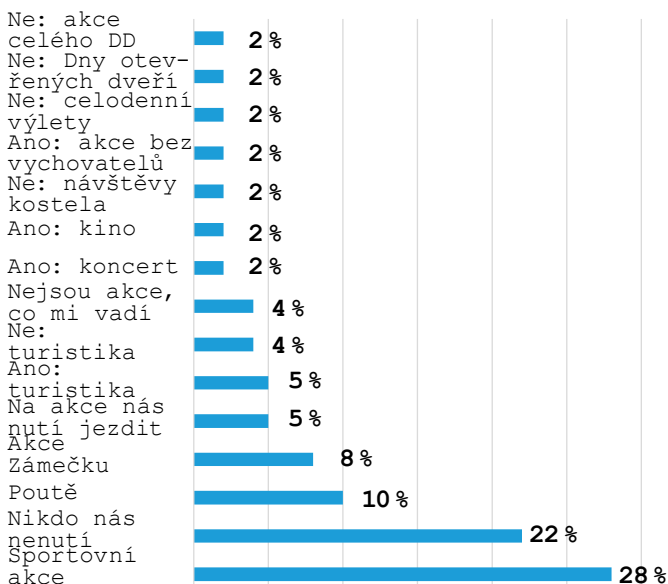
Kolik počítačů s internetem máte na rodině?

Můžete mít v domově nějaká zvířata?

Které akce tě baví, a které nemá rád a musíš na ně?

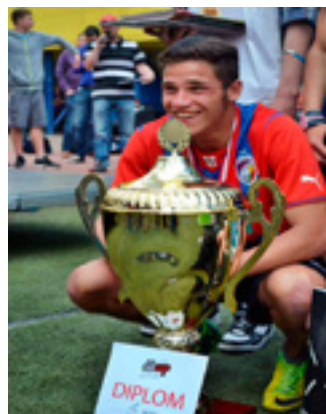
Zajímavé odpovědi

- Nelíbí se mi, když musíme do kostela.
- Máme 4 počítače + 1 můj vlastní notebook. Strávený čas na PC: když můžem, tak skoro celý den.
- Nemůžeme mít zvíře, protože děti je týraly.
- Máme koně, kozy, slepice, králíky, ovce, osla, kočky, psa, čínčilu a měli jsme i prasata.
- Nemůžeme mít zvířata, protože jsou z nich alergie a stojí to hodně peněz.

Šestnáct nejúspěšnějších mančaftů se utkalo v Praze na Strahově

Fotbalová část DD CUPu: Na Plzeň letos nikdo neměl

Dva dny po Memoriálu Lucie Hanušové pokračoval DD CUP fotbalovou částí. Krajská kola rozhodla o týmech postupujících do finále. Šestnáct nejúspěšnějších mančaftů se v druhé půli května utkalo v Praze na Strahově. Už od začátku finálového turnaje bylo jasné, že žádný dětský domov svým soupeřům nedaruje vítězství jen tak a že všichni zabojují o body, které by mohly zamíchat dosavadními výsledky celého DD CUPu, seč jim síly budou stačit

Ve skupině A se zrodilo překvapení hned v úvodním zápase. Plzeň převládala kdysi suverénní Ústí nad Labem – Severní Terasu 5:0. I na dalším soupeři si plzeňští smlsli, tentokrát to v poměru 6:1 odnesli fotbalisté Lipové u Šluknova.

A když rozjeté Západočechy nedokázala zastavit ani Nová Ves u Chotěboře, postoupili ze skupiny z prvního místa. Severní Terasa další prohru nepřipustila a po výhrách nad Lipovou i Novou Vsí opouštěla skupinu A ze druhého místa.

Gólové hody

Býchorští se pyšnili hladkým postupem z kvalifikace, kdy soupeřům nastříleli třicet devět gólů a neinkasovali ani jednou. Úctyhodný výkon! Nicméně ve svém druhém zápase finálového dne je zaskočil

i Mariánským Lázním a po výhře 5:3 ovládly skupinu. Mariánské Lázně nedokázaly zvítězit ani nad Karvinou, které během vyrovnaného utkání daly dva góly, ale ze své branky lovyly míč třikrát.

Vizině neuznali gól. Už podruhé

Po obědě odstartoval boj o konečné umístění. Fotbalisté z Jeseníku smůlu neprolomili a po dalších třech prohrách zakotvili na posledním místě. Hned dvanáctkrát se z gólu radovali zástupci Horního Slavkova během hry s Melčí, jež dokázala zareagovat pouze jedinkrát. Horní Slavkov vyškolil také Ostravu-Vizinu, které znovu nebyla uznána regulérní branka. Na skóre 1:9 zaváhání rozhodčího však už nikterak nemělo vliv. Za zmínku stojí i souboj

Přerov a Býchory musely dohánět jednobrankovou ztrátu. Dlouhou dobu se klukům nedařilo, nakonec však dokázali překonat soupeřova brankáře hned třikrát a radovali se z výhry. Souboj Slavkova s Ostravou-Vizinou okořenil nádherný gól z voleje. Střela z úhlu, rotující míč se otřel o břevno a odrazil se od zadní tyče ven z brány. Gól však uznán nebyl, protože jej rozhodčí nezaregistroval. Ostraváky to nerozhodilo a srdnatě se bili dál, Slavkovu ale podlehl 1:3.

od Karviné 1:9, Mariánským Lázním podlehl 0:10 a nejhůře dopadl s Klánovicemi, od kterých vyfasoval debakl 0:11. Góly padaly i v dalších zápasech této skupiny. Souboj Klánovic s Karvinou skončil 5:1, stejný počet branek vstřelily Klánovice

Zatímco v tabulce skupiny C se objevily remízy Dolních Počernic s Dlažkovými (3:3) a Melče se Senožaty (2:2), skupina D byla bohatá na góly a jednoznačná vítězství. Jeseník dostal naloženo

mezi Novou Vsí u Chotěboře a Lipovou u Šluknova. Lipová si vítězstvím 7:0 zajistila konečné 11. místo a favorizovaná Nová Ves se musela spokojit s dvanáctou příčkou.

Klánovice zahodily šanci na titul

Napínavé fotbalové momenty přinesl nejen finálový zápas mezi Klánovicemi a Plzní, ale i utkání o třetí místo, ve kterém se střetly Býchory opět s Přerovem. Stejně jako na začátku turnaje se Přerov ujal vedení a soupeř musel dotahovat. Středočeši tlačili. Teprve pouhou vteřinu před koncem základní hrací doby se dočkali vyrovnání a o vítězi musel rozhodnout penaltový rozstřel. Kluci z Moravy nezaváhali, kdežto ti z Býchor penalty nezvládli a zbyly jim jen oči pro pláč.

Klání o nejlepší tým fotbalového DD CUPu rozehrály výborně Klánovice. Brzy si zajistily vedení 3:1. Západočeši se ale nevzdali a po vzoru plzeňské Viktorky s blížícím se koncem druhé desetiminutovky přidali na obrátkách. Během pár vteřin bylo skóre vyrovnané. Než zazněl hvízd rozhodčího, dokázal tým z Plzně skórovat ještě jednou, čímž si definitivně zajistil první místo. Klánovičtí nevěřícně kroutili hlavami a ještě dlouho rozdýchávali vlastní zkrat, který je připravil o zlato.

Děti potěšil Rosický

Nastal okamžik, který všichni očekávali. V doprovodu manažera fotbalové reprezentace a technického ředitele FAČR Dušana Fitzela přišel záložník Arsenalu Tomáš Rosický, čerstvý vítěz anglického FA CUPu.

Nejlepším hráčem se stal **Václav Kutlák z Horního Slavkova**, který soupeřům nastřílel 15 gólů. Cena pro nejlepší hráčku putuje **Janě Tučkové do Dolních Počernic**.

Franta Berger

Celkové pořadí

1.	DD Domino Plzeň
2.	DD Klánovice
3.	DD Přerov
4.	DDŠ Býchory
5.	DD Senožaty
6..	DD Dlažkovice
7.	DD Srdce Karviná
8.	DD Ústí n. L. - Severní Terasa
9.	DD Horní Slavkov
10.	DD Ostrava-Vizina
11.	DD Lipová u Šluknova
12.	DD Nová ves u Chotěboře
13.	DD Mariánské Lázně
14.	DD Dolní Počernice
15.	DD Melč
16.	DD Jeseník

PARTNEŘI

- **Generální partner:** Fotbalová asociace České republiky a tým české fotbalové reprezentace
- Hlavní město Praha, LESY ČR, České dráhy, Crocodile, Puma, Stones, Public Football, Česká asociace fotbalových hráčů a STES
- **KLUBY:** AC Sparta Praha, SK Slavia Praha, FK Baumit Jablonec, FC Viktoria Plzeň, FK Teplice, FC Zbrojovka Brno, FC Baník Ostrava
- Seznam.cz, Pro Football, Deník, časopis Gól

Býchorští vybudovali osadu HORKA

Zvou do ní kluky a holky ze škol a školek. Přijedete taky?

V Býchorech se podařilo něco, co nemá v Česku obdoby. Vychovatelé, učitelé a společně s nimi kluci a holky z DDŠ vybudovali 2 kilometry od domova keltskou vesnici, ve které ale nechybí ani indiánské tee-pee, pec na obilné placky i malé zoo s koňmi, kozami, ovci a oslem.

A teď na Horku jezdí děti odjinud na školní výlety, které organizuje dokonce i jedna pražská cestovní kancelář. Když škola přijede, býchorští se rozestaví ke stanovištím a dělají lektory nebo rozhodčí.

Pro býchorské je to škola (jen bez lavic), praxe i úžasné dobrodružství.

NEW JOB

Milí čtenáři Zámečku,

máme radost, že se s vámi budeme od této chvíle pravidelně setkávat na těchto stránkách. V každém vydání Zámečku se nyní můžete dozvědět novinky z New job New life, můžete si přečíst zajímavý rozhovor a hlavně Vám vždy připomeneme, kde najít nabídky brigády třeba právě pro vás. Nezapomeňte sledovat také elektronickou verzi Zámečku, kde pro vás máme v rubrice BURZA PRÁCE aktuální informace.

Nadace Terezy Maxové dětem

Na burze už si našlo práci a brigádu 40 z vás

Hezky se nám to v New job New life rozběhlo, díky BURZE PRÁCE v rámci projektu už našlo uplatnění víc než 40 z vás. Každému vyhovuje něco jiného, a tak někdo pracuje v hotelové kuchyni, jiný se uplatní při obsluze v restauraci, další raději pracuje se dřevem v truhlářské dílně. Pak je tady ještě další možnost - kdo na to jde raději opatrně a vyhovuje mu ořádně si nejdřív prostředí firmy, kde by pro něho byla nějaká brigáda, má příležitost. Organizujeme různé exkurze do firem, při kterých si zájemci prohlédnou provoz, seznámí se s některými zaměstnanci a dozví se, jaké pozice ve firmě mají. Víte například, co je náplní práce takového operátora výroby nebo hotelového portýra? Při exkurzi ve firmě vám všechno vysvětlí, všechny dotazy z vaší strany jsou vítány.

NOVINKY Z PROJEKTU NEW JOB, NEW LIFE ... CO KDO ZAŽIL A CO MŮŽETE TAKY? NOVÁ PRÁCE, NOVÝ ŽIVOT

Návštěva hotelu Chateau Mcely

V úterý 22. dubna proběhla návštěva dětí a mladých lidí z DD Nymburk v zámeckém hotelu ve Mcelích.

Devět mladých lidí zapojených v Accenture Academy si prohlédlo prostory pětihvězdičkového hotelu a získalo skvělou příležitost pro další uplatnění. Cílem návštěvy bylo seznámení s prostředím hotelu a s jednotlivými profesemi, ale i následná nabídka brigády. Pro zájemce se v hotelu

otevívají nové pracovní příležitosti v kuchyni, restauraci, na zahradě či při úklidu hotelu.

Jarmila? Svatební apartmán, ten byl...

„Exkurze v hotelu se nám velice líbila. Nejvíc nás zaujalo prostředí, překrásná příroda, do které je hotel postaven, příjemný až rodinný přístup celého personálu. Paní Horáková nám dobře vysvětlila a osvětlovala vše kolem provozu, vyzařovala z ní radost, že nám může o hotelu vyprávět. Z interiéru byl nejkrásnější svatební apartmán a restaurace se nám také moc líbila. Kuchyň se nám zdála trochu malá, ale útulná. Jsem moc ráda, že jsem se mohla této exkurze zúčastnit, učím se v oboru kuchař a ráda získávám nové zkušenosti a pohledy.“

Vaření pro radost

V New job New life se nabízí různé zážitky - zajímavou a nevšední zkušeností byla pro děti účast na jednodenním programu věnovaném kuchařským dovednostem. Nabídku na akci „Cooking for Community“ organizovanou členy Lime&Tonic a školou vaření Chefparade přijalo celkem 21 dětí z dětských domovů Klánovice, Lety, Ledce, Dubenec a Korkyně. Děti se setkaly s dospělými členy Lime&Tonic i s předními kuchaři a hlavně... naučily se připravit vynikající jídla pod vedením nejlepších pražských šéfkuchařů. Zadány byly hlavní ingredience každého chodu a jednotlivé týmy soutěžily o jejich nejlepší provedení. O zábavu bylo postaráno už během vaření, ale hlavně při finálním servírování a společném obědě. Chutnalo všem!

„Makám v hotelu“

Díky New job New life našel uplatnění také Radek - pracuje v jednom pražském hotelu. Přečtěte si, jak popsal Radek při rozhovoru pro časopis Respekt svůj den, a tipněte si, ve které části hotelu pracuje:

„....Přebíhám v dešti od tramvaje do práce, rychle se převlékám, zdravím kolegu u třídění a holky za pračkou a už láduju první dávku 37 kilogramů prádla do „kapsy“, která za 4 minuty zajede do pračky. A je tu druhá kapsa, takže zase 37 kilogramů během 4 minut jede do pračky a tak to běží do 11.00, to mám přestávku na oběd. Super, už se těším. Obědy jsou můj nejlepší hotelový benefit. Během půl hodiny toho dokážu sníst docela dost, i když jsem prý pořád hubený. No jo, když naložím 555 kilogramů za hodinu a 4,5 tuny za den, mám pohybu fakt dost a moc nepřiberu. Je to o dost jiná práce, než co jsem se vyučil – jsem truhlář, zato mám celkem dobrou fyzickou. Po obědě jde rozjezd trochu ztuha, ale u druhé dávky se to zase pěkně srovná a jedu až do 15.15, kdy končím...“

VÝZVA

A teď něco pro vás, kteří právě končíte školu nebo učební obor a chystáte se opustit dětský domov: Je vám určitě jasné, že jedním z prvních nezbytných kroků bude zajištění práce. Nedá se nic dělat, bez jistého příjmu to jde těžko. Právě při hledání vhodné pracovní nabídky vám můžeme pomoci! Neváhejte a ozvěte se, třeba se nám společně podaří najít zajímavou příležitost pro vás.

NABÍDKY PRÁCE

Podívejte se na BURZU PRÁCE, kterou najdete na webu projektu: www.newjob-newlife.cz. V sekci burza práce neustále aktualizujeme přehled nabídek, v tuto chvíli tam najdete například brigádu v hotelu v Praze, brigádu v Plzeňském Prazdroji nebo také brigádu ve stavební firmě v Přerově či v jiných pobočkách firmy. Jedna z nabídek vypadá třeba takto:

CESTA K ZAMĚSTNÁNÍ A SPOKOJENÉMU ŽIVOTU

• O projektu • Burza práce • Chci pracovat • Nabízím práci • Odborné poradenství • Příklady dobré práce • Kontakt REALIZUJÍ	AKTUÁLNÍ NABÍDKA PRACOVNÍCH POZIC NABÍDKA EXKURZÍ, STÁŽÍ A KURZŮ Výpisová síť, kontaktní prodeje, prodejce, nářadí, projektový tým Společnost pro Společnost Karlína Šimková Příjemná, hravá osoba tel: +420 240 201 140 mobil: +420 732 432 958 e-mail: spolovest@umyaprosocienosti.cz www.umyaprosocienosti.cz Nadace Terezy Maxové dětem Simona Petrejšová Koordinační pracovník tel: +420 237 474 523 mobil: +420 732 782 071 e-mail: simona.petrejsova@terezamaxovadetem.cz www.terezamaxovadetem.cz	PŘEHLED NABÍDEK OPERÁTOR STROJE NA VÝROBNĚ LINEE, WERSANT, TĚPICE ČIŠKAŘKA, HILTON, PRAHA RECEPČNÍ, HILTON, PRAHA SKLADNÍK, ČEZ, SKUTČOV (Středočeský kraj) OPERÁTOR VÝROBY, BLAČKABROKER, PRAHA (Středočeský kraj) XYFONOC, K KUCHYNĚ, POKOJSKÉ, ZAPRAVDNĚNÍ, RECEPČNÍ, CHATEAU BRISTOL, BRISTOL (Středočeský kraj) SKLADNÍK, PLYNĚ DOVOZÁŘ, DELTA ČR POKROČILÉ PRÁCE, MCDONALD'S, JEDLOVSKÝ KURŮ TECHNİK, AV TECHNICKÉ, ČESKÉ
---	--	---

Těšíme se na vaše zprávy!

E-mail: Simona.petrejsova@terezamaxovadetem.cz

Telefon: 733 782 071

Fcb: www.facebook.com/newjobnewlife

Tým Nadace Terezy Maxové dětem

Nikola Havelková (dříve DD Přerov): Pracuji na personálním oddělení ředitelství Skanska

Nikola vyrůstala v dětském domově v Přerově. Po ukončení studia na vysoké škole musela z domova odejít. Využila možnosti, kterou nabízí Sámovka – Dům na půl cesty a nyní bydlí ve startovacím bytě, za který musí každý měsíc zaplatit 4 000 korun.

Pracovala jako osobní asistentka v sociální sféře, nyní pracuje jako administrativní pracovník na ředitelství stavební firmy Skanska.

Myslí si, že je důležité trénovat pohovory už v dětském domově. Vyzkoušet si vytvořit životopis a chodit na brigády, aby člověk získal zkušenosti.

Kde jsi studovala během pobytu v dětském domově?

Studovala jsem Vysokou školu finanční a správní v Praze, obor veřejná správa, ale nějak mě to nebavilo, tak jsem obor ukončila a musela jsem odejít z domova.

Kam směřovala tvoje cesta potom?

Odešla jsem do Sámovky, což je Dům na půl cesty v Praze, kde jsem byla pár měsíců, potom jsem od nich

dostala startovací byt. Podmínkou je, že člověk musí být z ústavní nebo z pěstounské péče. A když mají místo, tak vezmou snad kohokoliv. Podporují vás v tom, že nájem nejsou tak vysoké. V Domě na půl cesty to je 2 800 korun, ve startovacím bytě čtyři tisíce. Sámovka jinak finančně jednotlivce nepodporuje, ale pořádají setkání klientů jako například společné vaření, pečení či nějaké sportovní akce. A pokud klient potřebuje pomoc s něčím, tak mu pracovníci Sámovky rádi pomůžou. Jen moc nevodí lidi za ručičku, protože by chtěli, aby se klienti více osamostatňovali a „utužovali“ se ve společnosti.

Jaký byl přestup z dětského domova do Sámovky?

Mnoho lidí si nedokáže představit jiný režim, což moc nechápu. Přitom stačí jednou za 14 dní vyčistit podlahu a jednou týdně se seješ se sociální pracovnící. A když pracuješ, tak to setkání je třeba jednou za 14 dní. První 3 měsíce jsou přísněji nastavená pravidla pro návštěvy nebo pobyt mimo Sámovku. Už během VŠ jsem bydlela na kolejkách, takže ten přechod pro mě byl jako podepsat výpověď a přestěhovat se z jedné části Prahy do druhé.

Jak to bylo s peněží po odchodu z domova? Začala jsi žít téměř samostatný život.

Pracovala jsem v sociální sféře. Dělal jsem osobní asistentku a tak jsem si vydělávala. Zároveň mě podporuje Nadace Terezy Maxové, protože ještě studuju dálkově Vyšší odbornou školu sociálně právní tady v Praze.

Kde se vzal nápad pracovat ve Skansce?

Poté, co jsem se o projektu „New Job New Life“ dozvěděla, napsala jsem vedoucí pracovníci v Sámovce. Ta mi předala kontakt na paní Petrejevou, koordinátorku projektu. Zavolala jsem jí, že budu končit s osobní asistencí a že hledám novou práci. Byla jsem v databázi 30 studentů, které Nadace podporuje. Paní Petrejevá oslovila vedení Skansky. Oni mě potom pozvali na pohovor. Pozice administrativního pracovníka v nabídce nebyla, měla jsem velké štěstí. Ve Skansce byly různé jiné pozice – manuální. Na personálním oddělení však někoho právě hledali. Celkem to trvalo 2-3 týdny.

Ve Skansce to byl můj čtvrtý

pracovní pohovor. Bylo to fajn. Byly tam dvě mladé a příjemné slečny. Vyžadovali nějakou zkušenost z administrativou a abych uměla na počítači. Dříve jsem dělala pro jeden projekt „Studenti píšou knihu“, kde jsem měla na starosti administrativu. Domlouvala jsem schůzky ředitelů základních škol a našeho pana ředitele, plánovala jsem cesty, občerstvení. To jsem dělala 5 měsíců.

Na další pohovor jsem šla s paní, která mě zaučuje, byl tam i ředitel personálního oddělení. Domlouvali jsme se, jak jsem na tom časově, protože ještě

Mladým lidem musí „přecvaknout“, peníze po odchodu z DD potřebují.

studuji dálkově. V úterky chodím do školy. Vybrala jsem si DPČ – dohoda o pracovní činnosti. S DPČ musím odpracovat 20 hodin týdně. Takže 5 hodin denně, kromě těch úterků.

Jak vypadá tvůj den v práci?

Sedím u počítače, kde zapisuju data do interního systému, pracuji s fakturami, pomáhám organizovat školení a další věci. Kanceláře jsou „open space“, v každé je tak 30 lidí. Momentálně mám DPČ, protože jsem potře-

bovala volnější režim kvůli zkušebnímu období, ale to se může změnit. Myslím, že jsou spokojení – v dobrém mě vždycky vyhazují domů, ať se jdu učit.

Je to velký šok pro mladého člověka, který po odchodu z DD musí nastoupit do pracovního procesu?

Já myslím, že jo. U těch lidí musí něco „přecvaknout“, aby si uvědomili, že ty peníze potřebují. Většinou znám děcka, která nechtějí pracovat, a nějak je to nebere. Myslím, že je to těžké. Když jsem byla v Praze, tak jsem také dva měsíce nic nedělala, hledala jsem si práci a bylo to depresivní. V hledání mi pomohla moje sociální pracovníce v Sámovce, Veronika Matoušková, která mi řekla o sdružení, které hledalo asistenty. Tak jsem jim zavolala, pozvali mě na pohovor, vzali mě a pracovala jsem tam.

Jaké jsou tvé plány?

Chtěla bych dostudovat a zůstat ve Skansce. Také bych chtěla bydlet ve starovacím bytě, kde může člověk být dlouho, ale záleží dle potřeby a hlavně o tom rozhoduje vedení Sámovky.

Aktuální nabídka volných pracovních pozic na www.newjobnewlife.cz

Lukáš Kotlár

Kapela DD

Popová škola

Olomouc slavila 20 let! Popřála i Věra Špinarová

Rok 1994. Na Nejmilejším koncertě v Brně zažívá jedno ze svých prvních veřejných vystoupení kapela Dětského domova Olomouc. K vychovatelce Jiřině Kopečné a třem dětem se později přidává baskytarista a zároveň ředitel DD Olomouc Dalibor Křepský. Postupem času mizí z jejího repertoáru lidové písničky, které nahrazuje folk, pop nebo rock. Vzniká nový název a raketa „Popová škola“ vzlétá ke hvězdám.

Dvacet let, neuvěřitelná doba! Přesně tak dlouho dělá radost svým posluchačům Popová škola. Když ji v domově zakládali, mnozí z vás ještě nebyli na světě. Dokonce ani časopis Zámeček tenkrát neexistoval. 15. května 2014 míří na výroční koncert Popové školy do olomouckého kina Metropol přes tři sta lidí. Přesně v 19:00 startuje očekávaný hudební zážitek.

Mediální ikona Rádía Haná v roli moderátorky akce Martina „Qweetko“ Procházková přivolává na scénu klavesistku Pavlu Görfölovou, bubeníka Martina Gonosze, zpěvačku Kateřinu Matyskovou, kytaristu Rostislava Vašíka a baskytaristu Dalibora Křepského. Rozezní se hit skupiny Katapult a fanoušci v sále hned od začátku tvoří skvělou kulisu

– skáčou, tleskají do rytmu, na pokyn kapely jednohlasně křičí: „A co děti? Mají si kde hrááát?“

Slečny Görfölovy nelze přeslechnout

Nejmladší členka formace Lucie Görfölová nadchne publikum písničkou Skořápky ořechů od Marie

Rottrové. Její andělský hlas přítomným vhnání do očí slzy dojetí. Úspěch slaví i Extrémní žena, v originále Sleeping In My Car od skupiny Roxette, či skladba Hany Zagorové Nápad v podání sester Ivety a Báry Görfölových.

Sedmnáctiletá Pavla Görfölová, která o pár dní dříve

získala na Folkovém kvítku titul „Absolutní vítěz“, ohromuje všechny v sále vlastní tvorbou. „Skládám texty a k nim i hudbu. Motivací je můj život, vlastní zkušenosti, ale třeba i nepořádek v pokoji mojí sestry Lucky,“ vysvětluje všestranně nadaná dívka. V Popové škole působí 6 let.

Sama se naučila hrát na levou ruku kytaru. Mimo to ovládá hru na flétnu, foukací harmoniku, piano a snaží se naučit na akordeon. Ona a její sourozenci se mohou pyšnit hlasem umožňujícím zazpívat něžné popové plouzáky i rockový nářez. „Řekla bych, že talent máme po tátovi. Je to multiinstrumentalista a báječný zpěvák. Jeho hlas mi připomíná Jirku Schelingera,“ zamyslí se. Zpěvačkám Popové školy se občas poštěstí vystoupit po boku někoho slavného, což potvrzuje i Pavla a svěřuje se: „Například Kačka Matysková si zazpívala se skupinou Kabát, já s Petrou Janů. Ráda bych se u mikrofonu setkala s Michalem Davidem nebo Ewou Farnou.“

Ředitel byl naměkko!

Za dobu existence se v Popové škole vystříдалo 29 dětí. Většina z nich se však nemůže oslav zúčastnit, a tak se publiku představují alespoň Silvie Bílková, Irena a zakládající členka kapely „tetinka“ Jiřina Švecová (tehdy Kopečná). Lídr Popo-

vé školy Dalibor Křepský zhruba v polovině vystoupení přebírá šek v hodnotě 10 000,- určený domovu k odběru zboží značky Adidas. To vše doprovází videoprezentace mapující historii kapely od vzniku až po současnost. Koncert trvá něco málo přes hodinu. Zní písničky let minulých, ale i současné hity. Například Cesta, společná tvorba Tomáše Kluse a skupiny Kryštof.

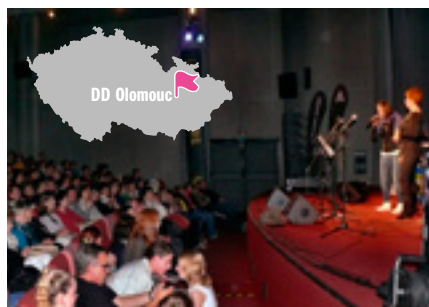
Část programu je za námi. Kapela balí a mizí v zákulisí, popřípadě v hledišti. Moderátorka rozjíždí soutěž o věcné ceny a sladkosti. „Dvě, dvě, dvě,“ křičí jedna paní a za správnou odpověď na otázku, kolik Popová škola vydala cédéček, získává malého plyšáka. Koncert

k dvacátému výročí se vedl. „Občas jsem byl naměkko!“ přiznává později na facebooku Křepský. Jen tak pro zajímavost – stejně dlouhou dobu jako Popová škola se v hudební branži pohybuje legendární skupina Chinaski.

Špinarová váhala, pozvání však přijala

Hostem večera byla Věra Špinarová. Zpěvačka mnoha hitů oceněná zlatými i platinovými deskami kývla na pozvání a přijala potěšit své fanoušky „Poslouchala jsem v zákulisí a musím říct, že holky mají zlato v hrdle. Zpívají moc hezky,“ chválí Katku a ostatní hned po příchodu na jeviště. Pak už rozjíždí svou show, během které nevynechá ty nejznámější skladby. Například „Kouzlo bílých čar“, kterou si po boku Věry Špinarové zapěly i Silvie Bílková a Pavla Görfölová. Mocný aplaus dělá tečku za tímto květnovým večerem.

František Berger

„Kdybych to nechal na dětech, nehrajeme nic,“

říká Dalibor Křepský, ředitel DD Olomouc a kapelník Popové školy

Hudební historie olomouckého domova se začala tvořit ještě před vznikem Popové školy, že?

Předtím jsme s dětmi zpívali zejména lidové písničky. Po 15 letech odešli postupně instrumentalisté a další instrumentální talenty nepřicházely, nechtělo se jim učit se na nástroje. Tehdy vznikla Popová škola. Zpěvačky měly daleko vyšší ambice, než zpívat jen to, co kapela byla schopna zahrát. Proto děti začaly zpívat na hudební podklady. Minulý rok jsme začali opět hrát živou muziku. Nyní u nás tedy existují kapely dvě – Popová škola a Hudební skupina DD.

Hraje Popová škola celou tu dobu stejný žánr – tedy převážně český a slovenský pop a rock plus několik zahraničních hitů?

Vždy jsme hráli především to, co jsme byli schopni zahrát. Nesmíme zapomenout, že jsme hráli i pár folkových věcí či trampských písniček. Taký nyní hrajeme pár autorských věcí, které

složila Pája. V repertoáru máme i několik písniček, které otextovala kolegyně Jiřinka. Ale máš pravdu, že těžiště naší produkce tvoří popík, eventuálně rock.

Divočině se nebráníme
Doba se mění, členové kapely taky. Dnes frčí spíš techno, hip hop... Je těžší prosadit se a zalíbit se publiku než třeba před patnácti lety?

Apetit dětí je samozřejmě ovlivněn mnou a kolegyní. Jiřinka zpívala dechovku, pop i rock. Je všestranná zpěvačka. Tak se snažíme vychovávat i děti po hudební stránce. Pomáhá nám samozřejmě i rádio a televize. Hodně rádií hraje staré hity, v televizi jde Retromusic. Pokud přijdou děti

s nějakou divočinou, nebráníme se jí. Jsme ochotni natrénovat cokoliv. Ale já s Jiřinkou je nevyhledáváme. Hráváme pro všechny věkové kategorie od mateřských škol až po seniory.

Během dvaceti let se v kapele vystříдалo 29 členů. Zůstal někdo z nich po odchodu z DD věrný muzice, stal se z něj třeba profesionální muzikant?

Pokud vím, muzice se věnovali nebo věnují po odchodu z domova Irena, Veronika, Michal a Silva. O některých nemám zprávy. V mém vokálním triu PROFI-L se střídají Pája, Katka a Silva.

Na pódiu s hvězdami *S jakými známějšími kapelami nebo zpěváky a zpěvačkami Popová škola vystupovala?*

No... S některými jsme si přímo zahráli – s Karlem Zichem, Karlem Vágnerem, Hankou Křížkovou, Petrou Janů a nyní s Věrou Špinarovou. S dalšími jsme vystupovali na stejné akci – Chinaski, Fleret, Pavel Novák, Lunetic, Heidi Janků, Kamélie, Vašo Patejdl...

Proč jste na výroční koncert pozvali právě Věru Špinarovou? Přijala pozvání okamžitě, nebo chvíli váhala?

Její písničky oslovily poslední generaci našich zpěváků. Byli jsme kdysi na jejím koncertu a holky hned přišly s tím, proč nezpíváme takové pecky. Nakonec jsme nacvičili s Popovou školou celkem 13 písniček od Věry Špinarové. Takže je to zpěvačka, jejíž repertoár je velmi výrazně zastoupen v našich playlistech. Dalším hlediskem bylo, že je z Moravy a bydlí poměrně nedaleko Olomouce. Paní Věra je stejné krevní skupiny s naší Jiřinkou. Takže to byla pohodička. Pozvání přijala se synem a managerem Adamem Pavlíkem zpočátku rozpačitě. Podobné akce vůbec nedělá. Před zvukovou zkouškou byla hodně nervózní a opatrná. Po první písničce s Pájou z ní ale napětí opadlo a výsledek

mohli diváci vidět a slyšet. Naprosto profesionální výkon, přitom nadmíru srdečný a lidský.

Hrajeme pro radost

Jaká je Vaše role v kapele?

Kromě basáka... Jste ten, co všechno řídí a dohlíží

na správný chod kapely, nebo tohle necháváte na dětech?

No, kdybych to nechal na dětech samotných, nehrájeme nikdy nic. Takže dělám kapelníka, manažera, dramaturga, řidiče, zvukaře, pokladního, aranžéra, opraváře... Úkolem dětí je jen umět zahrát a zazpívat to, co mají. Pokud to neumí na vysoké úrovni, s písničkou nevystoupíme.

Co Vy osobně považujete za největší úspěch kapely?

No přece těch 20 let! K tomu samozřejmě úspěchy dětí v mnoha soutěžích, pokračování v muzikantské praxi po odchodu z domova, v neposlední řadě i to, když zákazník zavolá a chce si objednat naše vystoupení. Květnové a červnové termíny

máme zadané i rok předem. Podobně je tomu v prosinci. Musím ale na férovku říci, že poslední výroční koncert s paní Špinarovou byl opravdu špičkovým zážitkem. Hrají 30 let, ale takový pocit jsem ještě neměl.

Máte nějaké přání, co byste v rámci Popové školy chtěl ještě zažít? Zúčastnit se nějakého festivalu, natočit CD/DVD, koncert v zahraničí...

Žádné cíle si neklademe.

Chceme hrát pro radost sobě a druhým. Neřešíme, jestli se pustíme do CD. Je to drahá záležitost a peníze v dnešní době potřebujeme na běžný chod domova. Rovněž peníze sponzorů používáme spíše na zájemovou činnost dětí, studium, doučování nebo lékařskou péči.

František Berger

Web kapely:

<http://popovaskoladd.webnode.cz>

Detektiv, švadlena, fotograf nebo servírka? Kdo chtěl zjistit, jak to chodí v těchto (a jiných) povoláních, mohl přijet na konci května do Prahy.

Tedy pokud měl štěstí – úspěšný hudebně zážitkový festival Out of Home je totiž dětskými domovy obsazen dlouho dopředu. Z mnoha profesí, které děti poznají, si vybírám spisovatele,

herce, vizážisty, televizáky a copywritery. Že nevíte, kdo je copywriter? Přiznám se, že jsem to taky nevěděl, ale od soboty 24. května už v tom mám jasno!

stanice. Dozvídáme se, kolik tisíc videoklipů ukrývá jejich archiv, jak spolu všichni komunikují, co musí udělat technik v případě selhání některého z mnoha přístrojů a spoustu dalších zajímavých informací.

Ráj tlačítek a monitorů

Ráno mířím do budo-
vy televize Óčko, kde se
už pohybuje DD Krnsko.
Moderátoři Óčka hosty
seznamují se zaměst-
nanci i technikou hudební

Fiktivní hádka

V kavárně Nové scény
Národního divadla po-
tkávám spisovatelku
a překadatelku Radku
Denemarkovou. Teoretická
část už skončila, a tak

se zástupci DD Jeseník pokouší napsat vlastní scénář na zadané téma. Ve dvojicích pak předvádí své dílo kamarádům a paní Denemarkové. Krátké povídání a společné focení dělá tečku za dopoledním workshopem.

Kroměříži líčení jde, Mikulovu herectví ne

Po obědě nasedám do tramvaje směr Dejvické divadlo. V místní maskérně se seznamuje s rolí vizážisty DD Kroměříž. Líčení berou vážně zejména slečny, ale užívají si ho také chlapci. I já, coby fotograf Zámečku, si to užívám

a snažím se zachytit pečlivou práci dívek a zmalované obličejové kluků.

Přebíhám o patro výš a pozoruji hercecký výkon dětí z DD Mikulov. Instruktóři musí občas neposedy na jevišti okřiknout, jelikož se nesoustředí. Neustálý smích některých holek kazí celkový dojem scének. Ze slušnosti však vydržím až do konce. Netleskám, odcházím.

Reklamy umí zaujmout i pobavit

Pomalou se přesouvám do budovy reklamní agentury HAVAS WORLDWIDE. Tady se vrátím ke slovu „copywriter“. Jde o jedince, který píše reklamní slogany a propaguje různé zboží. Právě vytváření sloganů si během mojí přítomnosti zkouší DD Most. Malí co-

pywritéři dostávají za úkol vymyslet slogan k reklamě na modré jablko. Ještě před tím však zhlédli několik reklam, které agentura HAVAS vytvořila, například známé spoty na Fidorku. No, některým to jde od ruky. Kdo ví, zatímco v jiných domovech upřednostňují obory zedník a kuchař, v Mostě třeba dají přednost copywriterům.

Franta Berger

Další informace:

WWW.MIMODOMOV.CZ

Celkové pořadí a ceny

1.	Liptál	golfový kemp + nákup bot značky Cross
2.	Dlažkovice	víkendový windsurfing + nákup bot značky Crocs
3.	Potštejn	exkurze na Barrandově + nákup bot značky Crocs

u p
zán!

ření na sále
koncertu !

/ WSTĘP
ÚČINKUJÍCÍ
WYKONAWCÓW

Nejmilejší koncerty

2014: Nymburk, Tachov,
Bojkovice, Litoměřice, Krnov

+ celostátní přehlídka v Bruntále

V Litoměřicích se představilo 14 domovů

Na konci dubna se uskutečnil Nejmilejší koncert v Domě

kultury v Litoměřicích. Letošní regionální kolo pro děti

z dětských domovů z Ústeckého a Libereckého kraje

pořádal právě náš litoměřický domov.

Představilo se celkem 14 domovů. Děti soutěžily v několika oborech - hudebním, tanečním, muzikálovém a literárně dramatickém. Jejich výkony hodnotila odborná porota, ty nejlepší nominovala do celostátního finále.

Pro Dětský domov v Litoměřicích byla tato akce velkolepou událostí. Děti nacvičovaly svá vystoupení a zároveň se nemohly dočkat shledání s ostatními přáteli z jiných dětských domovů.

Chtěli bychom poděkovat všem sponzorům, přízniv-

Nejlepší výkony podle poroty:

Umělecký přednes: A. a I. Šanovy (DD Semily)
 Hra na hudební nástroj: R. Lund, R. Laci (DD Česká Lípa)
 Sborový zpěv: DD Tisá
 Tanec sólo/pár: L. Poláková (DD Litoměřice)
 Zpěv sólo/duo: A. Miškovičová (DD Česká Kamenice)
 Skupinový tanec: „Sequence Crew“ (DD Litoměřice) a Hledá se chůva (DD Ústí nad Labem - Severní terasa)
 Dramatizace: Dar bílého hada (DD Ústí n. Labem – Střekov)

cům a přátelům za skvělou spolupráci. Konkrétně odborné porotě, dále Městu Litoměřice a také Střední škole pedagogické, hotelnictví a služeb za velký podíl na přípravě.

**Iveta Donovalová, vedoucí
vychovatelka DD Litoměřice**

Do Nymburka přijelo na NK jen pět domovů

Březen nepřinesl pouze změnu ročního období ze zimy na jaro. Ve druhé polovině tohoto měsíce odstartoval jubilejní desátý ročník Nejmilejšího koncertu. Dětské domovy znovu vyslaly před porotu a publikum své talentované děti, které v rolích tanečníků, zpěváků, recitátorů a herců soutěžily o postup na finálovou přehlídku do Bruntálu.

Zámeček s radostí přijal pozvání paní Radky Klímové, ředitelky DD Nymburk, a vypravil redaktory zmapovat Nejmilejší koncert pro Středočeský kraj. Sál nymburského Obecního domu soutěžící zaplnili i přes smutný fakt, že na akci zavítalo jen pět dětských domovů - domácí Nymburk, Ledce, Pyšely, Zruč nad Sázavou a Sázava. Moderátor Rudolf Kubík před zahájením koncertu všechny seznámil s Pepinou, maskotem Dětského domova Nymburk.

Amatérské zpěvačky působily profesionálně

„Teď královnou jsem já,“ přiznala procítěně Iveta Vonšovská ze Zruče nad Sázavou. Hit z muzikálu Kleopatra zajistil lvce druhé místo a dojatá porota navrhla tuto mladou pohlednou slečnu na postup do Bruntálu. Celostátní přehlídky by se měla zúčastnit i Michaela Fialová z Nymburka, která zaujala svým zpěvem lidovky „U panského dvora“ natolik, že v dané kategorii obsadila první příčku. Nebojácně interpretovala Alžběta Červeňáková z DD Zruč nad Sázavou píseň „Strach“ od Lucie Vondráčkové a líbila se i vlastní tvorba Nikoly Lackové z Dětského domova Ledce. Následně Ráchel Hrdličková s Lucií Vargovou zapěly „Kdybych byla vlaštovkou“ a tato sá-

zavská dvojice taktéž zamíří na květnové vyvrcholení desátého ročníku Nejmilejšího koncertu.

Pěveckou část ukončil Dětský domov Nymburk. Nejdříve o Palečkovi a jeho kamarádech přednesl báseň Jan Bílý. Potom domácí zahráli pohádku „Jak včelička zachránila zajíčka“. Již název napovídá, že i tato pohádka měla šťastný konec.

Porota nemá hlavní slovo. O postupujících rozhodne video

Skupinově se představila pětice tanečníků složená ze čtyř děvčat a jednoho kluka ze Zruče nad Sázavou. Nabídka možnosti ukázat své hiphoperské umění na celostátní přehlídce v Bruntále dostal pouze chlapec, jelikož holky dle porotců nepůsobily

přesvědčivě. Zástupci DD Sázava Barbora Příbylová s Danem Ofnerem rozhýbali svá těla ve stylu latinských tanců. Následný hip hop vystřídal moravský folklór. Josef Pokuta z Ledců ukončil první část programu dvěma skladbami na kytaru.

Během dvacetiminutové přestávky, která posloužila k přípravě aparatury, porota navrhla postupující šťastlivce a určila vítěze první části koncertu. Nutno podotknout, že o tom, kdo doopravdy dostane možnost zúčastnit se květnového Nejmilejšího koncertu na Moravě, rozhodnou až pořadatelé z Vrbna pod Pradědem. Ti po zhlédnutí záznamu tohoto regionálního kola buď potvrdí návrhy poroty, nebo dle vlastního uvážení zvolí někoho jiného.

Diváky pobavily Kočky

Po pauze dostaly prostor hudební skupiny. Sázavští Stripes zahráli a zazpívali hitovku „Sametová“ od Žlutého psa a cikánskou píseň. Pyšely vsadily kupřikladu na Slavíky z Madridu od Waldemara Matušky.

Kočky. Takový název neslo představení v podání Základní školy praktické Nymburk. Jednalo se o divadelní zpracování Kocourka Modroočka, klasické české pohádky od Marka Ebena. Hudebně laděné vystoupení zaujalo všechny přítomné v sále svým humorem, choreografií i kostýmy.

Vyhlášení výsledků. Výkony kluků a holek hodnotili člen Federace dětských domovů ČR Dominik Žbánek, místostarosta města Nymburk

Pavel Fojtík, organizátor Folkového kvítka Jiří Hopp, bývalá vedoucí sboru Dětského domova Nymburk Jaroslava Senohrábková, učitelka Lidové školy umění Nymburk Věra Kubálková a Miloš Nguyen z DUHY Záměček. Jakmile proběhlo obdarování všech účinkujících drobnými cenami, vydali se účastníci akce na oběd do nedalekého dětského domova.

František Berger

Partneři akce:

Město Nymburk, zelinářství Stehlík, řeznictví Píša, pekárny Bakeries United - Brandýs nad Labem, Polabské mlékárny - Poděbrady, Rajdl mlékárny, Unikom Kutná Hora

NK Tachov: tety celou noc mazaly housky

V dubnu se uskutečnil již 22. ročník Nejmilejšího koncertu pro děti z dětských domovů Plzeňského a Karlovarského kraje. Letos se organizace chopil Dětský domov Tachov. Musím říct, že si teda s přípravou dali velmi záležet, byla velmi pečlivá.

Akce probíhala v kulturním domě Mže v Tachově. Prostory organizátorům zapůjčili zastupitelé Tachova zcela bezplatně. Akci moderovala Jenny a Zdeněk Kropáč. Ozvučení? Ze začátku v tanečním sále trochu zlobilo ozvučení, to ale nikoho neodradilo. Jinak? Perfektní.

Účast? Celé akce se zúčastnilo 114 dětí a 56 vychova-

telů z 11 dětských domovů. Jaké byly hudební obory? Sólový zpěv, skupinový zpěv, sborový zpěv a hra na hudební nástroje, v tanečních oborech – moderní a folklorní tanec a v literárně dramatickém oboru, konkrétně malých jevištních formách a uměleckém přednesu. Jídlo na celou akci připravily tety noční, které během své služby ce-

lou noc mazaly housky. Pitný režim nám také zajistily.

Drobné ceny děti dostaly od Plzeňského kraje, České spořitelny v Tachově a Města Tachov. Po vyhlášení výsledků si všichni s dětmi z DD Tachov zazpívali písničku Pár přátel stačí mít. Prostě atmosféra byla ohromná a všichni si to myslím dost užili.

**Albín Augustín Balát
DD Staňkov**

Uherský Ostroh na NK v Bojkovicích:

Budeme trénovat, dokud nevyhrajeme!

Ráno 26. 4. 2014 jsme se vydali vlakem do Bojkovic na

Nejmilejší koncert, který se konal v místním kulturním

domě. A kdo jej pořádal? No přeci naši kamarádi z Dětského domova v Bojkovicích.

Hosté z Humpolce

Koncert zahájil dětský domov z Humpolce, který byl zároveň hostem celého programu. Poté nám paní ředitelka z Bojkovic a další významní hosté popřáli hodně zdaru. Než se na řadu dostalo naše vystoupení, zhlédli jsme, jak se daří našim kamarádům z ostatních dětských domovů. A konečně to bylo tady! Hurá na pódium a všem ukázat, co nás tety naučily!

Lehká nervozita

I přesto, že jsme byli mírně nervózní před svým prvním vystoupením, tak jsme ho s přehledem zvládli. I když nás čekala ještě jedna prezentace na pódium, my už věděli, že se není čeho bát, jsme přece zdatní tanečníci. Po krátké přestávce jsme se přesunuli opět do hlavního sálu, kde jsme sledovali vystoupení zúčastněných domovů. Viděli jsme taneč-

ní, divadelní i pěvecká vystoupení, zkrátka vše, na co si vzpomenete. A ani jsme se nenadáli a už jsme opět stáli na pódium, kde jsme to rozjeli v rytmu Dona Omarra a Shakiri se skladbami Danza Kuduro a Loca, Loca. A pak už jsme jen čekali na vyhlášení výsledků!

Vůbec (?) nám to nevadí

A konečně to přišlo. První místo v naší kategorii získal Dětský domov Tišnov. Vůbec nám nevadí, že jsme se neumístili a nepostoupili do finále, i nadále stále budeme trénovat tak dlouho, dokud nevyhrajeme! Moc jsme si dnešní den užili, Nejmilejší koncert se nám líbil a těšíme se na další ročník.

**Miroslava Buťáková a tety
DD Uherský Ostroh**

Fulnečtí na NK v Krnově:

Příprava se vyplatila

V pondělí po Velikonocích, 28. dubna, proběhlo oblastní kolo Nejmilejšího koncertu, který připravil DD Lichnov v Kofola

Music Clubu v Krnově.

Všechno vypuklo v deset hodin. Mezitím jsme se mohli přivítat se soupeři a samozřejmě kamarády z dalších domovů. Všichni jsme byli pořádně nervózní, protože většina z nás, a mezi nimi i já, jsme ještě nikde takhle nevystupovali.

Cesta od Kryštofů

My jsme si pro letošní rok připravili taneční variaci

na muzikál Pomáda a společný zpěv písně Cesta od kapely Kryštof. Cestu jsme trénovali od podzimu, jelikož nikdo z nás nehrál na žádný nástroj a my jsme se sami doprovázeli na klávesy, kytary a drumbeny. Na kytaru hrála Kikina, Verča a teta Pavla, do drumbenů „bušily“ Sára s Maruškou, doprovod na klávesy jsem měla

na starosti já a kluci, kteří s námi tančili s námi i zpívali. Po vystoupení písničky jsme měli pocit, že nás

asi nebylo slyšet, ale jak nám bylo řečeno, všichni nás slyšeli.

Pomáda = postup!

Před tancem byl „vyklepaný“ každý z nás, nejen náš malý Honzík, ale na pódiu, jako můj taneční partner, byl naprosto v pohodě a já ho s tou „vyklepaností“ vystřídala... Po prvních takttech to z nás opadlo a my jsme to pořádně „rozbalili“ a tanec si užili. Důsledná příprava stála za to, jelikož jsme postoupili do celostátního finále z druhého místa.

Aneta Maléřová
DD Loreta Fulnek

Nejmilejší koncerty málokdy chválím, ale tentokrát musím, a rád. Lichnovští pořadatelé si nehráli na hrdiny a to hlavně, co je nejdůležitější pro vystupující děti i diváky, světili profíkům. Tedy ozvučení. Když se k tomu přidala pohodová moderátorka, bylo vyhráno. Děkuji a gratuluji!

Flík

Velké finále v Bruntále

Celostátní přehlídku uspořádal DD Vrbno pod Pradědem.

Přijelo 25 domovů, vystoupilo 78 kluků a holek

Jak akci hodnotí ředitelka pořadatelského domova Hana Vitásková?

Jedinečná atmosféra vládla už od pátku, kdy přijížděly první domovy. Ještě v jednu v noci jsme ubytovávali DD z Tachova. Divadlo v Bruntále bylo nabitě pozitivní energií, vzájemným pochopením a nadšením vystupujících, jejich doprovodu a především týmem

organizátorů z DD Vrbno pod Pradědem.

Co se vám líbilo nejvíce?

Úroveň vystoupení byla skvělá, mnohdy naprosto profesionální. Za vším je vidět kvalita rozvoje osobnosti dětí z DD. Dojímala mě malá Jennifer, kterou jsme převlékli za maskota Nejmilejšího koncertu a celý maraton zvládla

s úsměvem, který rozdávala na jevišti i v zákulisí.

Přesto - zklamalo vás něco?

Především bych apelovala na domovy, které postoupily, ale nepřijely. Daleko to máme i my do Čech, ale je pro nás ctí reprezentovat DD a náš region. Mrzí mě, že místo těchto domovů nemohly přijet jiné, technicky už se to nedalo zvládnout.

Líbila se malá Jane

Dětský domov Radenín reprezentoval v Bruntále devatenáctiletý Vojta Stejskal. Tančil Dubstep dance, Transformace Transformation. Své vystoupení připravoval zvlášť pro účast na Nejmilejším koncertu. Vojta si vybral hudbu a taneční choreografii si vytvořil sám. Tanec ho baví, tančí už 3 roky. Je to jeho koníček, či spíš kůň.

„Z vystoupení jsem měl dobrý pocit, naplno jsem se

do tance vcítil,“ říká Vojta, který svůj um prezentuje i na charitativních akcích pořádaných ve prospěch dětského domova.

Z Radenína putuje do Bruntálu či spíše Vrbna i velká pochvala pro pořadatele. „Národní kolo se nám moc líbilo, dobrá organizace, zázemí, vypracované vystoupení ostatních dětí i bezvadné přijetí dětí mezi sebou. Moc se nám líbila hvězdička

večera – malá Jane. Byla roztomilá a uměla rozpustit ledy,“ dodávají tety.

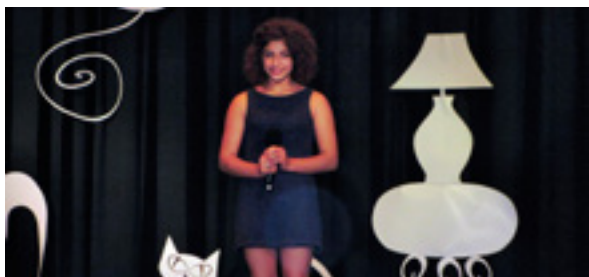
Spokojený Nikolas

Šestnáctiletý Nikolas Holoubek z DD Čeladná postoupil do Bruntálu se svou kreací street dance. Doprovodnou píseň si zmixoval sám! Tanec měl premiéru v březnu na soutěži Rošťák roku v Ostravě a pak ho předvedl i na školní akademii v Základní škole Čeladná. „Myslím, že s vystoupením v Bruntále můžu být spokojený, snad jsem nic nezkazil,“ říká Nikolas.

Poprvé!

Děti z DD Země dětí Česká Kamenice postoupily na celostátní přehlídku vůbec poprvé. Domov reprezentovala dvanáctiletá Anička Miškovičová, která vyhrála v regionálním kole v Litoměřicích v kategorii sólový zpěv. Anička ráda zpívá a tancuje, a proto se sama chtěla Nejmilejšího koncertu zúčastnit. Vybrala si hudbu a sama vymyslela choreografii k sólovému tanci. Za sólový tanec získala v Litoměřicích čestné uznání. Písničku k vystoupení v pěvecké kategorii ji pomohla vybrat teta. A protože je Anička hodně živé děvče, píseň z pohádkového příběhu Rebelka se k ní perfektně hodila. „Ráda vystupuji před diváky, užívám si to,“ svěřila se Anička, která si vystoupení zopakuje na školní akademii. A českomenický domov doufá, že si za rok zopakuje postup na celostátní přehlídku.

Break je jejich život

Litoměřická kreace breakdance vznikla před regionálním NK, ale čtyři kluci (Nikolas, Daniel, Igor a Míra) ze skupiny Sequence Crew, spolu vystupují pravidelně na různých slavnostech nebo plesech. Všichni chodí do kroužku breakdance v Litoměřicích.

„Trénujeme každý den, a když se vyskytne nějaká příležitost, tak neváháme a jdeme do toho. Vystoupení v Bruntále se nám povedlo a mělo jako poslední číslo veliký úspěch, myslím, že i nejdelší potlesk,“ říká šestnáctiletý Nikolas. Jemu i jeho kámošům se na severu Moravy moc líbílo.

Pochvala ze Semil

„Vše bylo milé – přátelské přivítání i uvolněná atmosféra v divadle. Velké překvapení, které nikdo nečekal, a zároveň největší zážitek pro všechny přítomné, byla návštěva rapera Revolty. V sobotu večer nás zaujala večerní prohlídka místního zámku,“ napsali nám do redakce z DD Semily. Domov v Bruntále reprezentovaly sestry Šanovy s přednesem básní. Ty již několik let skládá starší Ivana, která svými verši častokrát publikum dojme.

Chodí do ZUŠky, hrají i pro školky

Lichnovský domov reprezentovala kapela, která spolu hraje již třetím rokem. Vše „spískal“ strejda Stan- da, který dětem často hrál na kytaru a zpíval. Některé to dostalo natolik, že začaly samy zkoušet hrát nejen na kytaru, ale i na bubny, mandolínu nebo harmoniku.

Frontmanem skupiny je Rudolf Novák, který hraje na kytaru, mandolínu, harmoniku, housle a v poslední době zkouší i violu. Je hudbou přímo posedlý, denně cvičí i několik hodin a chodí do ZUŠ v Krnově. Druhým členem

skupiny je Patrik Baláž, který hraje na kytaru a bicí. Mladší kluci Martin Novák a Dominik Kováč hrají na kytaru, bubny a kachon. S kapelou někdy zpívá i Renáta Nováková, která taky pilně cvičí v ZUŠ.

Skupina reprezentuje domov na mnoha koncertech, ale má také svůj projekt „Děti hrají dětem“, který je založen na spolupráci s okolními mateřskými a základními školami. Kluci se strejdou jezdí mezi malé děti a školáky a hrají jim známé lidové písničky pro radost, nebo je učí hře na nějaké nástroje.

„Bruntálský Nejmilejší koncert se nám líbil. Na začátku byl sice malý problém s ozvučením, který ale zvukař brzy zjistil a napravil. Atmosféra byla výborná,“ dodávají kluci, kteří v Bruntále předvedli výběr ze svých největších pecek.

V Praze se běhalo s batohem

Charitativní akce vynesla dětem opouštějícím dětské domovy přes sto tisíc korun!

V Letenských sadech na Praze 7 se jednoho dne běhalo. Nic zvláštního, vždyť tento park bývá plný sportovních nadšenců. Obzvlášť v teplotně nadprůměrných dnech, ke kterým čtvrtek 22. května bezesporu patřil. V tomto případě však šlo o běh s batohem na zádech. To by taky ještě nebylo nic výjimečného, poněvadž lidi s batohy tu lze potkat běžně. Ale pozor! Běžely známé osobnosti a výdělek ze startovního putuje jedincům opouštějícím dětské domovy. To je panečku něco!

První ročník Běhu s batohem zorganizovali dobrovolníci ze **Spolu dětem** – neziskové organizace, která od roku 2006 pomáhá klukům a holčám vyrůstajícím

v DD a pěstounských rodinách. Na start charitativní akce se mimo jiných postavili například televizní a rozhlasový redaktor **Martin Veselovský**, moderátorka **Nora Fridrichová** (členka redakční rady Zámečku), novinář **Miloš Čermák** nebo ultramaratonec **René Kujan**. Nejdříve však dostaly přednost děti. Mezi nimi se na pětisetmetrové trati představili i zástupci Dětského domova Krompach a DD Kašperské Hory. Poté už dospělí absolvovali svou tříkilometrovou pouť.

Novinář Miloš Čermák, dlouholetý fanda Zámečku.

Hokejka od Mádlů

Kromě běhání patřila k programu i aukce sportovních zážitků se známými osobnostmi. Kupříkladu za den s Tomášem Slavatou a přípravu na nejprestižnější světový triatlon Iron Man na vlastní kůži zaplatil zájemce 4 600 Kč. Slavata o něco později „koupil“ své přítelkyni za 4 000,- běh s Martinem Veselovským. Stejná částka zajistila jednomu z účastníků dražby stanovený čas od východu do západu slunce se šéfredaktorem Rungo.cz Markem Odstrčilíkem, který přislíbil, že svému společníkovi uvaří oběd.

Běhání s Milošem Čermákem se vydražilo za 2 000,- a sám Čermák tuto částku zdvojnásobil. Fanyinka Dalibora Gondíka, který vzhledem k divadelnímu představení nemohl být na Běhu s batohem přítomen, si se svým oblíbencem zasportuje za 2 200 Kč. Nedostavil se ani herec Jiří Mádl, jehož hokejka z dob, kdy

hrával hokej v Českých Budějovicích, stála nového majitele 1 200 Kč.

120 tisíc korun

Částka z dražby činí 24 300 Kč. Když

připočteme peníze ze startovního a sponzorských darů, projekt Postav se na vlastní nohy získal přibližně 120 000 Kč.

Poděkování patří všem, kteří neváhali udělat něco pro své tělo a ještě tím přispěli na dobrou věc.

Franta Berger

Je ti 17 – 26 let a hledáš práci?

Máš zkušenost ústavní výchovy (DD, DÚ, VÚ)?

o.s. Letní dům tě zve do projektu

SPOLU DO ZAMĚSTNÁNÍ

Nabízíme ti:

- Pomoc při hledání práce a v souvisejících otázkách
- Podrobnou profesní diagnostiku
- Vytipování vhodného pracovního místa
- Účast v Job klubu - skupinových vzdělávacích setkáních
- Zvýšení kvalifikace formou kurzu nebo školení
- Pracovního asistenta, který ti pomůže přímo v nové práci

Zaujala tě naše nabídka?

Piš a nebo volej: zamestnani@letnidum.cz

777 732 047, 777 732 055

EVROPSKÁ UNIE

Evropský sociální fond
Praha & EU: Investujeme do vaší budoucnosti

První jarní víkend. Skvělá příležitost k tomu, aby si člověk přispal a načerpal síly po teplotně nadprůměrném, přesto dlouhém zimním období. Redaktoři Zámečku ale na nějaké vyspávání nemají ani pomyšlení. V sobotu 22. března už brzy ráno míří autobusem z Prahy do Příbrami, aby zdokumentovali Obořiště Cup, tedy turnaj ve stolním tenise určený převážně pro výchovné ústavy a dětské domovy se školou.

Příprava je důležitá pro hráče i pořadatele

Organizátoři mají všechno v malíčku a okamžitě po příjezdu všech družstev zahajují 17. ročník tohoto sportovně zaměřeného klání. „Všechno jsme pečlivě

promysleli, zdejší tělocvičnu jsme připravili už den předem. Akce musí mít spád, jinak by to ty děti nebavilo,“ prozrazuje pořadatel Miroslav Pechar. „Když započítám i nultý ročník, za celou tu dobu jsem na téhle akci chyběl jen jednou. Kvů-

li nemoci,“ líčí Lubomír Krausl. Toho nikdo z jeho kolegů nenazve jinak než „matador“, protože to byl právě on, kdo stál u zrodu turnaje. „Kdysi to pořádala Kutná Hora. V druhé polovině devadesátých let s tím přestali, a tak jsme

se společně s ředitelem VÚ Obořiště Vladislavem Plechtichou dohodli, že bychom to po nich mohli převzít,“ pátrá v paměti Krausl, který stolní tenis aktivně hrával a dodnes má k němu kladný vztah. „Možná se nezdá, ale Luboš by to tu všem natřel. Je fakt dobrej,“ usmívá se Pechar.

Nervozita na soutěžících není znát. Snad jen odhodlání a touha vítězit. Jak sami přiznávají, ve svých ústavech trénují téměř denně. Někdo přímo na pingpongovém kroužku, jiní si chodí jen tak pinkat s kamarády. U šesti hráčích stolů se střídají dvojice. Jedenáct nasbíraných bodů rovná se vyhraný set, dva vítězné sety znamenají postup do dalšího kola. Vyšší jedinci to zkouší takticky, menší hráči dávají soupeřům zabrat svým pohybem a rychlostí. Důležitá je přesnost, která občas chybí, a tak někdy míček nepřeletí sítku oddělující poloviny stolu, jindy mine

hrací plochu a zastaví se až o zeď tělocvičny.

Zlato putuje do Pšova

Po několika hodinách známe nejlepších šest týmů. V semifinále si to rozdají Pšov s Terešovem A, bratrovražedný souboj svedou Hamr na Jezeře a Obořiště. Oba týmy musí vyřadit „samy sebe“ – áčka vs. béčka. O několik chvil později se z postupu do finále raduje Pšov. „Jo, zklamaní trochu jsme. Čekali jsme, že se nám povede dostat aspoň do finále. Mohli jsme uspět. Měli jsme tu dva týmy, šance byla. Jeden tým vypadl už ve skupině, druhý v tom semifinále,“ svěruje se Lukáš Bureš z Terešova. Dalšími postupujícími jsou Obořiště B a Hamr na Jezeře A.

Finálový souboj ovládají borci z malé obce Pšov nacházející se v Karlovarském kraji. Stříbrné medaile ozdobí hrudě stolních tenistů z Hamru. Kluci z Obořiště

loňský úspěch nezopakují, obhajoba zlata končí třetím místem.

Celkové pořadí

1.	Pšov
2.	Hamr na Jezeře
3.	Obořiště

Na vyhlášení výsledků se finalisté přemisťují z Příbrami o pár kilometrů dál – do budovy výchovného ústavu v Obořišti. Po lahodném obědě přebírají tři nejúspěšnější týmy letošního Obořiště Cupu diplomy, věcné ceny a s láskou místních kuchařek napečené rolády. „Obhájili jsme loňské druhé místo, takže spokojenost,“ má jasno Josef z Hamru. „Atmosféra byla dobrá. Jsem rád, že jsme se takhle dobře sešli,“ ukazuje Ruda z vítězného týmu na svého kolegu Pepu Bradáče a přiznává, že za nejtěžšího soupeře turnaje považuje právě Hamr na Jezeře. Na otázku, zda čekali výhru, oba jasně přikývají a hýří sebevďou: „Věděli jsme to!“

Zámeček děkuje zaměstnancům VÚ Obořiště za pozvání. Nashledanou na další akci!

Moje cesta životem

Matčin přítel mě mlátil, její kamarádka nás okradla

Narodil jsem se v roce 1997 ve Vysokém Mýtě. Do svých čtyř let jsem byl u mámy a táty v Chocni. Pak přijela sociální pracovnice a odvezla mě s bráchou do Dětského domova Horní Čermná. Tam za mnou jezdila máma i se svým novým přítelem Němcem. Tátu už jsem od té doby neviděl.

Jako kus hadru

Doba rychle utíkala a mně nastal devátej rok života. Přijela máma a já s bratrem jsme jeli k ní do Kostelce nad Orlicí. V tomto městě jsem strávil dva roky dobrých i celkem špatných chvil. Špatných například v tom, že za skoro každou volovinu jsem dostal namláceno od Němce. Furt kolem naší rodiny od něj lítala slova: „Toto je barák blbců,“ atd. Házel se mnou jako s kusem hadru. S mámou se neustále hádal a já s bratrem jsme to museli poslouchat. No a jedno-

ho dne to máma neustála a rozhodla se, že se od něj odstěhujeme.

Rozmražený účet? Rychlé prachy...

A naše další cesta vedla do Hradce Králové. Tam jsem s bratrem strávil necelý půlrok, protože máma se skamarádila s jednou paní, který jsem vůbec nevěřil. A když jsem jí to rozmlouval, tak mě neposlechla. Ovšem měl jsem pravdu. Ta paní mámu naučila krást v obchodě a furt chtěla od mámy prachy. Jednou jí navykládala, že potřebuje peníze na rozmrazení svého účtu, že prej tam má kupu peněz a že se pak obě rozdělí.

K babičce do Prahy

A tak jsme jeli na návštěvu do Prahy k babičce, aby si máma mohla půjčit peníze na ten účet. A víte, jak to dopadlo? Když jsme přijeli zpátky do Hradce, máma splnila část své dohody, ale ta mrcha si

jen vzala peníze a někde za rohem se smála. Kde skončily ty peníze, to fakt nikdo neví. A protože nám pak kvůli té nelidské mrše chyběly peníze na jídlo, tak máma musela dál krást. Jenže se dostala do velkého průšvihů a musí to všechno splácet.

Zpátky v děcáku

Tak naše cesta následovala opět do dětského domova, teda nejdříve na nějaký čas do DDÚ v Hradci Králové, protože děti z Čermné byly zrovna v lázních. V Čermné jsme dodnes. Je mi 17 let a studuji obor cukrář v Poličce. Do školy budu chodit ještě dva roky. Moje závěrečky ukončím v 19 letech, a co bude pak, ještě nevím.

František Flos (17)

Pohár z ústeckého florbalu putuje do Dubé-Deštné

Finále šestého ročníku Celostátního florbalového turnaje dětských domovů se uskutečnilo v sobotu 5. dubna ve sportovní hale UJEP Ústí nad Labem.

Vítězem turnaje se stal Dětský domov Dubá-Deštná. Loňské prvenství se nepodařilo uhájit týmu z DD Hora Svaté Kateřiny, letos obsadil druhé místo. Překvapivě třetí místo obsadil tým, který do Ústí nad Labem jezdí již třetí rok, zdolává 440 km - DD Melč. Čtvrtý tým DD Krupka, překvapení a páté místo DD Dlačkovice, šesté

místo DD Střekov, sedmý byl tým České Kamenice, osmý tým DD Duchcov.

Nejlepším střelcem republiky byl opět Richard Schmidt z Hory Sv. Kateřiny. Nejlepším brankářem se stal Petr Kotlár z DD Melč.

Finálové boje byly plné emocí, které krotili naši bezvad-

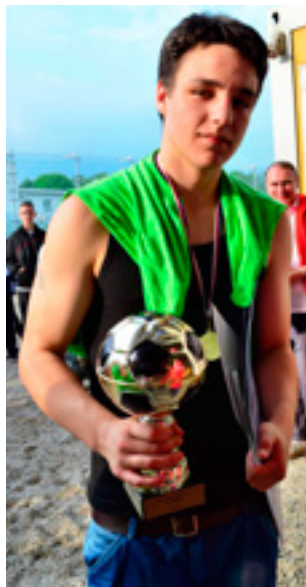

ní rozhodčí. Slavnostního vyhlášení vítězů turnaje se zúčastnil Předseda výboru pro národnostní menšiny ZÚK Pavel Vodsedálek, který také oceněným týmům předal ceny v Rytířském sále na hradě Střekov.

Lenka Mašátová

Celkové pořadí

1.	Lipová u Šluknova
2.	Jablonné v Podještědí
3.	Jiříkov

Fotbalový DD CUP a další turnaje většinou ovládají obři a svalnatci, o kterých se diváci dohadují, jestli jim ještě nebylo 18 nebo už bylo 20 let. Tradiční turnaj v malé kopané pořádaný DD Uherský Ostroh má pravidla jiná: v domovském týmu

Fotbalový turnaj pro školáky a holky vyhrál DD Náměšť

mohu být jen žáci základní školy a z nich nejméně jedna dívka.

V sobotu 26. dubna pokračoval turnaj 14. ročníkem, na který přijelo 9 domovů. Zrno od plev se oddělilo v základních skupinách, z nichž postoupili do bojů o medaile jen ti nejlepší.

„Náš tým měl velké ambice, které se mu v průběhu turnaje dařilo postupně

Celkové pořadí

1.	Náměšť nad Oslavou
2.	Uherský Ostroh
3.	Bojkovice

naplňovat. Po dobrých výkonech v základní skupině postoupil tým ve složení Jan, Michal, Martin, Tomáš, Michal 2, Pavel, Marie, Natálie a Veronika do bojů o stupně nejvyšší,” řekl vychovatel DD Uherský

Ostroh František Juříčka. Ve finále podlehl domácímu družstvu z Náměště nad Oslavou.

Třetí skončili bojovníci. „Bronzové medaile jsou

krásné, musím naše hráčky a hráče pochválit. Míša Ševčíková byla navíc vyhlášena nejlepší hráčkou turnaje,“ odjížděli spokojení vychovatelé DD Bojkovice.

Na férový průběh zápasů dohlíželi Pavel s Petrem, mladí fotbaloví rozhodčí z DD Uherský Ostroh (Petr již žije samostatně), kteří

byli dříve také redaktoři Zámečku.

red

Domácí **Lipová** nedala nikomu šanci, **vyhrála dvě zlaté**

To přece muselo být každému jasné: jubilejní 15. ročník „míčovek“ v Lipové u Šluknova si domácí vychutnají a soupeře rozdrtí. Neponechali nic náhodě - zařídili dokonce i nevlád-

né počasí, na které jsou z drsného severu zvyklí.

Na druhou stranu - lipovští si vítězství v obou turnajích (v konkurenci 11 DD) zasloužili. Nejen za své sportovní výkony, ale hlavně za skvělou organizaci turnaje, který už 15 let všechny účastníky moc baví.

red

Kopaná

1.	Lipová u Šluknova
2.	Duchcov
3.	Jiříkov

Vybíjená

1.	Lipová u Šluknova
2.	Jablónné v Podještědí
3.	Jiříkov

Velkolepý desetiboj ověřil fyzičku a vědomosti

Letošní příchod jara jsme chtěli přivítat u nás na Tuchlově ve sportovním duchu, a tak jsme vyhlásili Velkolepý desetiboj.

Jak už název napovídá, tato soutěž se skládá z 10 disciplín, které mají ověřit jak naši fyzičku, tak i naše chytře hlavičky. Nejdříve jsme se rozdělili do 4 skupin skládající se od nejmenších až po nejstarší. Některé disciplíny byly velmi netradiční, což vzbudilo zájem snad u všech dětí. Například běh v holínkách, v kolečku ko-

lem planetky Tuchlov, šplh na laně nebo vědomostní hra Šifra.

Samozřejmě bylo třeba vše dopředu naplánovat, sestavit pravidla i systém bodování, aby se vše podařilo. Tím

bych chtěl určitě poděkovat všem za pomoc tento desetiboj uskutečnit.

Tomáš

Svíčkový fotbal a další šílenosti

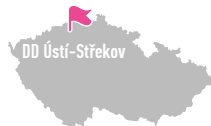
Na konci dubna

jsme uspořádali

šílenou olympiádu.

Disciplíny byly netradiční, příkladem je svíčkový fotbal. Všem se soutěže moc líbily. Odpoledne uteklo jako voda.

Celou olympiádu pomáhal organizovat Maty, který předvedl skvělý výkon.

Vendys

Memoriál Luboše Kudly: Nedali jsme soupeřům šanci

Na začátku května se sešly některé dětské domovy se školou a výchovné ústavy na 6. ročníku Memoriálu Luboše Kudly, který pořádá každý rok náš domov.

Nestaví? Nevadí, vyskočím... Luboš Kudla – bývalý svěřenec našeho dětského domova, který tragicky zahynul při železniční nehodě, při cestě domů. „Nastoupil ve dvacet hodin v Unhošti do vlaku, jímž se vydal do Kladna. Zde na nádraží mluvil krátce

Pořadí

1.	Býchory
2.	Jihlava
3.	Sedlec-Prčice

před jednadvacátou hodinou se zaměstnanci drah, že se vrací domů. Upozornili ho, že rychlík, který právě pojede, v Malém Přétočně nestaví. Odpověděl jim, že z něho tedy vyskočí.“

Blížila se půl devátá hodina a na hřiště FC Ovčáry se začaly sjíždět všechny domovy. Hned na začátku bylo ošklivé počasí. Hrál se na třech hřištích 12 minut a nebyly žádné konflikty.

Bylo i výborné pohostění a pití pro hráče. K jídlu byly například grilované uzeniny.

Poslední finálový zápas jsme hráli s Jihlavou a až tam jsme dostali první gól, ale nakonec jsme vyhráli. Pavel Sábl si ani nestihl přijít pro ocenění, jelikož pospíchal do školy

Speciální ceny

Hráč	Kryštof Zachar	Býchory
Střelec	Marek Pešta	Jihlava
Brankář	Pavel Sábl	Býchory
Fair Play	Jan Lepšík	M. Krumlov
Fair Play	Dominik Kožnar	M. Krumlov

na velmi důležitou písemku.

Patrik Čech

...plná změn!

Triatlonové závody Tomáše Slavaty změnilý svůj název. Od letošního roku akci pomáhá financovat **Nadační fond Inspirace dětem**.

Nejedná se však jen o tyto změny, na účastníky úvodního závodu v Praze čekaly další novinky.

Asfaltový povrch vystřídala tráva

Zatímco v minulých třech ročnících se první díl triatlonové tour konal na inline dráze v Butovicích, čtvrtý ročník odstartoval na travnaté ploše městské části Řepy. Říká se, že změna je život. A opravdu, nová lokalita závod oživila, což se ukázalo ještě před oficiálním zahájením akce. Hlavním městem se prohnala smršť v podobě

průtrže mračen, krupobití a silného větru, před kterou našly děti i jejich rodiče a vychovatelé úkryt v nedařlé budově úřadu. Nebýt Tomášových odvážných spolupracovníků, naháněl by papíry a další potřebné věci až kdesi mezi paneláky. Naštěstí se jim povedlo udržet vše na svém místě a po rekonstrukci zbořených stánků mohl začít oficiální program.

Pády nikoho nebolely

Závod byl rozdělen podle věku na mladší a starší katego-

rie. Pro dříve narozené jedince organizátoři STT připravili náročnější trasu než pro jejich mladší kolegy. Všichni zvládli trať bez vážných kolizí. Pouze jeden úsek dělal cyklistům problém, to když sjeli z kopce a po krátké rovince měli vyjet zpět nahoru. Vinou kluzkého povrchu často

uvízli v půli svého snažení a skončili na zemi. Mnohým z nich pak museli pomáhat na nohy nebo rovnou na vrchol zrádného úseku organizátoři akce. Kluci i holky však brali tyto malé nehody s nadhledem a hlavně s úsměvem. Na trávu se přece jen padá lépe než na asfalt nebo na beton.

Nejrychlejší závodníci získali světový pohár

Kromě postupu do finále, medailí, diplomů a dalších věcných cen obdrželi nejrychlejší jedinci dané kategorie jeden netradiční dárek navíc. Dvojnásobný Triatlonista roku, několikanásobný Mistr ČR, Mistr Evropy družstev, Vice-mistr světa týmů a v neposlední řadě kamarád Tomáše Slavaty Martin Matula jim věnoval poháry, které za svou kariéru vybojoval na různých světových triatlonech. Na dálku si tak vysloužil potlesk všech přítomných.

Vítěz nebere vše

V prvním, druhém a třetím ročníku triatlonových závodů pro dětské domovy i veřejnost platilo pravidlo, že kdo proběhne cílem a nechá za zády všechny své soupeře, automaticky se stává

majitelem nového horského kola. Atmosféra sportovního zážitku v duchu Fair Play se tak občas změnila v bratrovražedný souboj o tuto atraktivní cenu. To se Tomáš Sla-

vata snažil změnit. A zdá se, že se mu to povedlo. Na kolo mají právo dvě děti z dětského domova a dvě děti z řad veřejnosti, rozhodne los. Tak zní nové pravidlo Slavata Triatlon

Tour. Nezáleží tedy na konečném pořadí závodníka, šance mají všichni stejné. Během vyhlášení výsledků se vylosují šťastlivci, kteří si mimo jiného odvezou domů nebo do domova nový dopravní prostředek.

„Nedovol, aby tě strach z prohry vyřadil ze hry“

Polovina čtvrtého ročníku Slavata Triatlon Tour je za námi. Zájemci mají možnost zúčastnit se kvalifikací ještě ve třech českých a třech moravských městech: 10. 6. v Liberci, 12. 6. v Olomouci, 17. 6. v Plzni, 19. 6. v Otrokovicích, 24. 6. v Brně a o den později v Táboře. Finále vypukne 14. září v pražských Butovicích.

Přejeme mnoho štěstí a úspěchů. Sportu zdar, triatlonu zvlášť!

Franta Berger

Jaro v Uherském Ostrohu: knihy, koně, divadlo, plavání i fotbal

Za fotbalem na 1. FC Slovácko

Jaké je zázemí prvoligového klubu? Jak vypadá posilovna, kabina hostů a domácích

a jak sauna, do které chodí hráči odpočívat? To se dozvěděly děti z DD Uherský Ostroh při návštěvě fotbalového klubu 1. FC Slovácko, se kterým často spolupracují.

Při improvizované „tiskovce“ v tiskovém středisku přišlo na ještě zajímavější věci, například na to, jak probíhají rozbory hry soutěže u videa, kdo nosí do prádelny špinavé dresy, kdo komu myje kopačky nebo za co platí hráči pokuty.

„Kluci si taky zakopali, na krásně připraveném trávníku to byl pro ně velký svátek. Navíc jsme od klubu dostali i hezké dárky. A tak nám nezbyvá než vzkázat klasické HOŠI DĚKUJEM, které tentokrát patří vedení klubu,“ vzpomíná na fotbalový den ředitelka Jana Frühaufová.

Jak nás hrálo u srdíčka...

Leptší je dárky dávat než dostávat? Tety to dětem často říkají a tentokrát jim daly příležitost, aby vše poznali na vlastní kůži. Vymyslet dárek přece není lehké, musí potěšit a rozesmát, být veselý a přitom vůbec nemusí být drahý. Co tedy darovat?

V domově už ani neví, koho to napadlo: zahrát divadlo! A tak začali s nacvičováním pohádky o zvířátkách a Jankovi, který ztratil klobouk. Rozjelo se zkoušení, tvoření masek, příprava kostýmů, výroba kulis, re-

kvizit, a nácvič taneční choreografie.

Rozhodování, komu dárek dát, nebylo těžké. „Máme ka-

marády v Ústavu sociálních služeb v Medlovicích a v Dětském domově ve Vřesovicích, takže jsme za nimi na konci dubna s divadlem vyrazili,“ vysvětlují vychovatelé.

I když dárky tentokrát nerozbalovaly děti z Ostrohu, přesto je dostaly. Byly to úsměvy a radost v očích, pohlázení, veselé povídání a pozvání k další návštěvě. „Tety měly pravdu a nás opravdu hrálo u srdíčka,“ dalo se po návratu do domova vyčíst v očích malých divadelníků.

Jak se dělá holubička na koni?

Tři dny na koňském ranči – to byla paráda! Kluci a holky si vyzkoušeli jízdu i vodění koní a ti nejodvážnější i gymnastické cviky, třeba holubičku, obrat a dřep na koňském hřbetě...

V Hipocentru Koryčany toho ale zažili ještě mnohem více – čištění kopyt, hřebelcování koní, nasazování uzdy a sedla, lasování, házení tomahawkem a praskání bičem.

„Velmi děkujeme majitelům hypocentra manželům Dolínkovým a také Lídě Sedlákové, která se nám během pobytu věnovala. A také štědrým dárcům, panu Jakubovi Kováři, jednateři Agentury INCOLO PROPERTY, a paní Veronice Zámečnickové, která náš domov podporuje pravidelně,“ dodávají vychovatelé Sylvie Zálešáková a František Juříčka.

Nezmátlo nás ani pádlování v kruhu

Děti z DD Uherský Ostroh patří mezi domovy tradičně k nejlepším plavcům. Potvrdit to chtěly v sobotu 15. března na 14. ročníku plaveckých závodů, který pořádal DD Uherské Hradiště. Pořadatelé jako by je chtěli zmást – kromě klasických disciplín (prsá, kraul, znak) zařadili jednu novou soutěž – pádlování v kruhu.

Soutěžící z Ostrohu se ale nedali zmást a v celkovém pořadí v konkurenci dalších devíti DD s přehledem vyhráli.

„Všechno je to o poctivé přípravě, kterou naši malí plavci absolvovali. A také o odpovědných firmách a dobrých lidech, kteří nám na ni přispěli,“ dodala ředitelka domova Jana Fröhaufová.

Noc s panem Andersenem

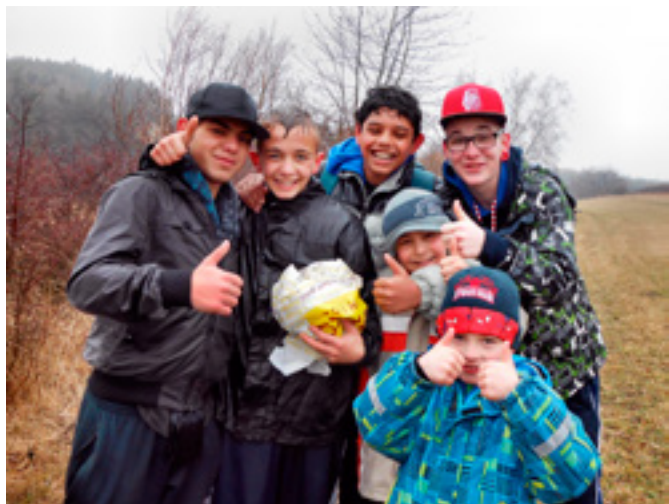
Noc s Andersenem je kouzelná noc, během které děti poznávají, jak úžasnou věcí může být kniha a že tajemná dobrodružství z knih se dají zažít i na vlastní kůži. Kluci a holky z uher-skoostrožského domova ji po čase opět mohli zažít, i se svými kamarády a kamarádkami.

Vše začalo pohádkou Hanse Christiana Andersena, četbu zaměřenou na strašidla a pohádkové nadpřirozené bytosti nám zpestřily hry. Starší komunikovali na facebooku s dalšími účastníky Andersenovy noci z jiných měst.

Za úplné tmy následovala noční výprava za pohádkovými bytostmi, které děti poznávaly a plnily úkoly. Po návratu dvojice vybranou pohádkovou postavu nakreslily a přidaly vzkaz panu Andersenovi. Po další dávce „strašidelného“ čtení se nám dokonce podařilo přivolat pana Andersena, který již sice dávno odešel do svých pohádek, ale přesto dětem zodpověděl mnohé otázky.

Hledání pokladu: dvě party ze tří zabloudily

Letošní neuvěřitelně teplé počasí prvních čtrnácti březnových dní zřejmě inspirovalo naše tety, aby pro nás připravily zážitkovou hru O hledání ztraceného pokladu. Zakopaly pro nás na neznámé místo hrnec s pokladem, který jsme v sobotu po obědě vyrazili hledat.

Všechno bylo krásně vymyšleno a naplánováno, jen jsme zapomněli na počasí. Od rána foukal vítr, pršelo a byla zima – prostě jako normálně v březnu. Jenže my nejsme žádná ořezávátka, tak jsme se na dobrodružnou cestu vypravili i tak.

Hra spočívala v tom, že

j jsme se rozdělili do tří skupin, protože k pokladu vedly tři cesty. Postupovali jsme podle instrukcí v obálkách. Nejdříve jsme museli odpovídat na otázky

a po správném zodpovězení jsme se dozvíдали indicie, kudy pokračovat v cestě. Bohužel, dvě skupiny trochu bloudily a k pokladu ani nedošly. Vítězná parta, která poklad nakonec našla, se samozřejmě o sladkou odměnu rozdělila i s ostatními, kteří bloudili po lesích a pastvinách.

Domů jsme se vrátili promrzlí, mokří a všude od bláta, ale hra se nám moc líbila. Doma jsme si uvařili čaj, zahráli jsme si turnaj v přehazované a největší odměna nás čekala večer. To jsme si totiž opekli na ohni burty.

Kluci a holky z domova

OD Volyně

Nová Ves u Chotěboře po pěti letech

Téměř pět let! Tak dlouho trvalo, než k nám dorazily zprávy z DD Nová Ves u Chotěboře. Dříve je zajišťoval Nikolas

Lakatoš, tentokrát napsala teta Marcela Dobrá.

Prázdniny: geocaching i kolečkové brusle

Jarní prázdniny prožili kluci a holky z Nové Vsi v rytmu. Projeli (na kolečkových bruslích) cyklistickou stezku do Přibyslavi a v okolí Seče se věnovali geocachingu neboli hledání skrýší podle GPS souřadnic.

Program vyvrcholil karnevalem, který proběhl v režii dětí. „S pomocí vychovatelů si vyrobily masky, určily program a vytvořily občerstvení. K vidění bylo nespočet rozmanitých masek, například šerif či dýně,“ napsala teta Dobrá.

Polštář pro veverky?

Přední sklo od auta, pneumatiky, plastové lahve a mnoho dalšího nepořádku našly a posbíraly děti z Nové Vsi v rámci akce Čistá Vysočina. Nejkurioznějším objevem se stal polštář – podle nejmladších dětí to nebyl odpad, ale pokrývka, kterou někdo zvířatům věnoval.

Všechny překvapilo, kolik odpadků v lese našli. „Děti se snažily sebrané odpadky třídit. Měl k dispozici pytle určené ke sběru plastů a modré pytle určené na směsný odpad,“ dodala teta Dobrá.

Memoriál Lucie Hanušové ovládly Čeladná a Horní Slavkov

Dětský domov Dolní Počernice památný závod pojmenoval po úspěšné sportovkyni v běžeckém lyžování Lucii Hanušové, která svého času zářivě vynikala. Vše ukončila tragická nehoda v USA, jež nadanou běžkyni připravila o život. Její maminka Helena Hanušová dodnes drží nad oblíbeným memoriálem „ochrannou ruku“.

Atletický turnaj odehrávající se v květnu je součástí DD CUPu po mnoho let. Na co se děti mohou především spolehnout,

je zázemí zámeckého parku a campu v Dolních Počernicích. Výkony jednotlivých závodníků už závisí na nich samotných.

Po druhém dílu zatím vede DD Čeladná, i když ji šlape na paty zase Nová Ves u Chotěboře a opět pouze o bod. Memoriál sice ovládl

Horní Slavkov ve shodě s Čeladnou, nicméně za dvojicí Čeladná - Nová Ves o něco málo zaostává. Šéf DD CUPu a ředitel DD Dolní Počernice Martin Lněnička spolu s paní Helenou Hanušovou odstartovali první závod nejmenších dětí na dvou set metrové trati. „Pravidelně dětem držím palce. Co bych naprosto vyzdvihla, je zodpovědnější přístup k atletice. Děti se víc snaží a lépe připravují, je to velmi znát,“ pochválila Helena Hanušová.

„Porvat se“ o výsledky

Slova paní Hanušové potvrzuje i srovnání Zámečku s minulými roky. DD Cup je čím dál víc konkurenčním prostředím, kde se porovnávají ti nejlepší z nejlepších. „Na DD Cupu vzniklo tvrdé jádro zúčastněných domovů, které nerady přepouštějí body někomu jinému,“ zmiňuje Jan Hrabal, vychovatel v Klánovicích. Další rychle pochopili, že stojí za to se „porvat“ o výsledky. „Kluci a holky, kteří se nestihli přeorientovat na „nové podmínky“, mají co dohánět,“ doplňuje strejda.

Jak už bylo zmíněno, ve dvou kategoriích zvítězili zástupci Čeladné a Horního Slavkova. Po jedné kategorii uspěla Karviná, Nová Ves u Chotěboře, Kašperské

www.domovpocernice.cz
www.ddcup.cz

Hory a Znojmo. Tratě měly šedesát, dvě stě, čtyři sta a osm set metrů. Suverénně nejlepší běžkyní u nejstarších dívek tradičně dominovala Tereza Bencová z Čeladné. Patnáctiletá bojovnice má výbornou průpravu. Na severní Moravě totiž působí v atletickém klubu Slezan Frýdek-Místek.

Líbí se mi policajtk

Horní Slavkov ví, jak na to.

Vyhrál několik ročníků za sebou. Poslední dobou se tak nějak vrací na scénu a vážně ohrožuje soupeře. Letošní akce k tomu všemu úplně propršela. I s tím si však děti dokázaly poradit. DD Cup už léta všechny učí, že sportovci - jdoucí za svým cílem - statečně vyhrávají a prohrávají za každého počasí. „Snažíme se dětem připravit takové podmínky, které budou co možná

nejpřirozenější. Počasí samozřejmě neovlivníme, ale tak významnou akci mezi domovy, a s takovým nadšením dětí, nebudeme přeci rušit kvůli dešti," uvedl za organizátory Martin Lněnička, ředitel DD Dolní Počernice.

Všichni, s nimiž Zámeček mluvil, ocenili bohatý doprovodný program. Policie ČR si se svými psovody, ukázkou zásahové jednotky a přehlídkou nejrůznějších ručních zbraní našla spoustu obdivovatelů. „Nejvíc se mi líbila paní policajtky obsluhující služební motorku. Mohli jsme na ní posedět i se zapnutým majákem," svěřil se Filip Bartoš z býchorského domova.

DD Cup děti baví

Odpolední program pokračoval koncertem známých

zpěváků. Nechyběl „nestárnoucí“ Hynek Tomm, mezi nejznámější vystoupila Luštěla, Emotion, Tomáš Janků, Jolana Szajewska, Marcus a Renin a Che Cedears. Ohniva show od Tribo Fuego zahřála přihlížející sportovce a jejich doprovod.

V poslední den memoriálu dobíhají nejstarší kategorie, tentokrát jim svítí sluníčko a všechno je zas, jak má být. Další ročník memoriálu se nezávratně chýlí ke konci.

DD Cup není jen místem dokázat si, že jste v něčem dobří. Jedná se o největší (skoro až gigantickou) sportovní soutěž mezi domovy. Žádná jiná akce nemá tak obrovské zapojení dětí napříč celou republikou. DD Cup je příležitost k navazování přátelských vztahů. Memoriál Lucie Hanušové i další díly nejsou zdaleka tak vyhozené. Děti se vzájemně poznávají a normálně spolu mluví. Neformální prostředí Dolních Počernic - a charakter turnajů samých - je prostě cool.

Miloš Nguyen

Nejúspěšnější domovy na Memoriálu - Čeladná (nahore) a Horní Slavkov (dole).

Mirka

Měla jsem problém doma s mamkou. Doma to bylo příšerné a já potřebovala pomoc a napadlo mě, že by mi pomohla výchovná poradkyně ve škole. Mirka se nám totiž představovala již první den se slovy, že za ní máme kdykoliv a s jakýmkoli problémem dojít.

Už když jsem za ní přišla, neměla mě ráda, neměla jsem totiž růžové oblečení a dlouhé vlasy, prostě jsem nebyla dost Barbie. Hned při příchodu na mě byla příjemná, jak vředy na prdeli. Že prý na první ročník se jí zdá, že kouřím až moc.

Než si mě vyslechla, tak se jí zdálo, že jsem opilá a že prý ona to pozná.

„Ale já z vás cítím alkohol.“

„Já nic nepila, vážně.“

„Ne, já se v tom pohybuju, já to poznám.“

„Tak a nemáte tester?“

„Ne nemám, no tak já vám teda věřím“

Nakonec jsem jí teda vypověděla, co se stalo, že mě mamka zbila a že už nevím, co mám dělat, že je to doma příšerné. Tak její odpověď byla, že kontaktuje mamku, třídní a příslušné orgány, ale ještě před tím si pozve maminku do školy a promluví si s ní. Já se snažila vysvětlit, že by to doma bylo ještě horší a ať hlavně jí nevolá. Nebylo to nic platné.

Doma to pak bylo přesně, jak jsem říkala, tedy už se s tím nedalo nic dělat. Mamka mi jen nadávala a bylo to příšerné.

Na druhý den si zavolaly mamku, já čekala před kanceláří asi 15 minut. Pak si mě zavolaly. Samozřejmě a nečekaně jim mamka jako všem napovídala svoje lži a oni jí to sežrali. S chutí jako šelmy svou kořist.

A tak po mém příchodu nám udělaly rodinou terapii. Ptaly se mě tak takticky asi jako „nechceš si zašukat?“. A jestli to náhodou není tak že chci jenom dosáhnout svého a podobně. A když už mi to přišlo hodně hnusné slušně jsme se zeptala „prosím?“ jako jestli to myslí vážně. Na to mi bylo odpovězeno: „Tady se ptám já!“

A takže ze mě udělaly totálního hajzla, co doma ani to nádobí prý neu-myje. Já celou dobu brečela, protože jsem věděla, že jsem v háji a že už je to konec. Nikdo mi nevěřil ani slovo bylo to příšerné.

Závěrem tady toho sezení mi Mirka řekla, cituji

„Mysli na to že i doma reprezentuješ naši střední zdravotnickou školu!“

Valerie, DD Vizovice

Dívka v červených šatech

Dívka v červených šatech s bílými puntíky a dlouhými vlnitými vlasy šla po náměstí. Bylo čtvrt na devět ráno a celé náměstí bylo prosluněné, už bylo hezky teplo. Autobus ji jel až za čtvrt hodiny a tak si sedla na lavičku a pozorovala lidi, jak jsou oblečení a jak kolem ní procházejí.

Okolo ní šel kluk, mohlo mu být asi tak 18. Byl holohlavý a měl nevinný výraz. Sedl si na lavičku vedle ní. Nějak se o něho nezajímala, hlavně asi proto, že ji nepřišel hezký ani nijak zajímavý. Asi po deseti minutách se zvedl a šel k ní.

„Ahoj, můžu si přisednout?“

„Jo, sedni si.“

„Ty chodíš na sousedíka, že? Jsem tě tam viděl.“

„Jo chodím,“ řekla a usmála se.

„Já už končím a jdu do práce.“

Když přišla chvíle ticha, která ji připadala natolik trapná a neúnosná, že musela něco říct, a tak...

„Na který autobus čekáš?“

„Na dvojku a ty?“

„Na čtverku.“

Po další chvilce ticha ji jel autobus.

„To je čtverka, tak ahoj,“ řekla.

„Čau.“

Zaplatila si lístek a nasedla do autobusu.

Po chvíli se autobus rozjel a ona projížděla kolem kluka na lavičce. Když byla u něj a on se na ni podíval, sklopila oči.

Dětská redakce v Ústí

První sraz se Zámečkem jsem si užila

Když mi kamarádka Lenka řekla, že jede na sraz dětské redakce do Ústí nad Labem, moc jsem nevěděla, co se tam bude dít, ale nakonec jsem řekla, že chci jet taky. A udělala jsem dobře. Z našeho domova jsme jeli já, Lenka, Martin, Andrea a Sabina.

Po příjezdu jsme se šli ubytovat do DDM, kde jsme spali. Pak jsme se šli seznámit a povídat si o různých názorech dětí. Celý víkend se Zámečkem jsme dělali reportáže, rozhovory a bavili jsme se o dětských domovech a seznamovali jsme se. Byli

jsem se podívat na celostátní florbalový turnaj, který pořádal DD Ústí nad Labem - Střekov, večereli jsme v KFC a na Větruši, jeli jsme lanovkou, byli jsme v Českém rozhlase Sever a celý víkend jsme si moc užili.

Jsem ráda, že jsem poznala nové kamarády, a moc ráda bych na sraz Zámečku jela zase. Děkuji Milošovi, panu Sobolovi a všem vedoucím a dětem, kteří tam byli.

Jiřina, DD Duchcov

Zámeček večerel v KFC

Naše první večere na srazu dětské redakce Zámečku byla v KFC na náměstí města Ústí nad Labem. K večeri jsme měli kuřecí stripsy, hranolky a nakonec jsme dostali výbornou zmrzlinu. K pití jsme dostali bezedný kelímek, do kterého jsme si mohli nabírat colu, mirindu či sprite kolikrát chceme.

Po večeri jsme šli k mostu, pod kterým protéká řeka Labe. Tam jsme si řekli, odkud jsme a jak se jmenujeme. Nakonec jsme šli zpět do DDM, kde jsme spali. Večer jsme měli program, kde jsme si povídali, jak se píše správně rozhovor.

Moc se mi na srazu Zámečku líbilo.

Lenka, DD Duchcov

Střekovský domov: šok i krása

V sobotu jsme se měli vydat na radnici města Ústí nad Labem, kde jsme měli dohodnutou besedu s radními. Beseda se bohužel nemohla uskutečnit z důvodu náhlého jednání. Místo toho jsme navštívili DD ve Střekově, kam nás pozvala paní ředitelka. Prošli jsme se kusem krásného města a za chvíli byli u cíle. Čekala na nás velká vila, jejíž součástí je i Střekováček, ale o tom až později.

Dětský domov

Dětský domov ve Střekově je fakt nádherný. Na začátku sice malá uzoučká chodbička, která se spojíla se schody

na rodinné skupiny. Když jsem přišel na první skupinu, nevěřil jsem vlastním očím. Velká kuchyňka propojená s obývacím pokojem a na jejím konci schody nahoru. Kuchyňka a obývací jsou nově zařízené a tvoří dohromady opravdu překrásný dojem. Po tom, co jsme vyšli po schodech, další udivení, ostatní pokoje a dveře na chodbu, které vedly k další rodinným skupinám. No prostě toho bylo hodně k vidění a mně osobně se v dětském domově líbilo.

Střekováček

Jde o zařízení, kam se umísťují děti, které potřebují okamžitou

pomoc. Mohou zde být umístěné třeba rovnou policií, která je našla na ulici. Odtamtud jsou pak po rozhodnutí soudu přemístěny do DD Střekov nebo do jiných domovů.

Na závěr

Mně osobně se v domově líbilo. Určitě patří k nejlepším domovům v republice. Paní ředitelka je příjemná, stejně tak jako ostatní vychovatelé. Když bych se ještě na chvíli pozastavil u Střekováčku, tak je to opravdu šok, jak se o některé děti starají jejich rodiče, ale tak tím jsme si prošli většinou i my sami.

Patrik Čech, DDŠ Býchory

Dětská redakce v Open Gate

„Malí“ redaktoři prožili víkend v Open Gate. Díky Zámečku se učili psát i fotit

Země se točí, čas běží svůj nekonečný maraton, z dětí se stávají dospělé osoby... To ví i redaktoři časopisu Zámeček, a proto pořádají několikrát do roka sraz dětské redakce. Tato akce nese krycí název „Nábor mladých talentů“. Jedno z těchto víkendových setkání proběhlo začátkem dubna na půdě Gymnázia Open Gate.

Dvě desítky dětí z dětských domovů i výchovných ústavů

zamířily do Babic u Prahy, aby se přiučily něčemu novému a nahlédly do světa médií, žurnalistiky. Hned v pátek si vyslechly prezentaci Františka Bergera, absolventa Open Gate a v současné době studenta Sociální a mediální komunikace. Mimo jiného se dozvěděly, jak správně napsat článek nebo jak odlišit zprávu od reportáže. Aby celý víkend nebyl jen o přednáškách a tvrdé novinářské dřině, po prezentaci

se všichni vyřádili v bazénu. Společné hodnocení dne a první pokusy o napsání reportáže zakončily páteční program.

Šéfové z Býchor a Dolních Počernic

Sobotní den nemohl začít lépe než snídaní v podobě švédských stolů. S blaženými pocity a plnými žaludky se všichni vydali na přednášku Tomáše Lešňovského. Jeho prezentace napověděla, jak kvalitně fotit,

vysvětlila pojem „zlatý řez“ a poukázala na nejčastější chyby fotografů. Ideálního počasí pro fotbal využila drtivá většina dětí i dospělých k více než hodinovému pohybu na hřišti. Ostatní si díky zapůjčeným fotoaparátům na vlastní kůži vyzkoušeli práci fotoreportéra.

Odpoledne proběhla v kavárně beseda s řediteli DDŠ Býchory a DD Dolní Počernice. Právě tato dvě zařízení patří k pozitivním příkladům, co se fungování dětských domovů týče.

Babická rychta zapojila do improvizace i děti

Sobotní večer patřil improvizaci. Kapela Mimosféry

přicestovala s pozměněnou sestavou, a tak její koncert odstartoval později, aby si kluci společně nacvičili alespoň pár písniček. Na pomoc jim přispěchal i jeden ze studentů OG a organizátor tohoto srazu dětské redakce Lukáš Kotlár. Chopil se kytary a skromně usedl v pozadí formace, která si vymyslela název „Babická rychta“. Několik českých hitovek minulých let znělo stále dokola a odváživci z řad posluchačů se u mikrofonu měnili v hlavní

hvězdy večera. Za oficiálním programem dne udělalo tečku povídání členů Babické rychty, jejichž minulost i současnost je zajímavá a přímo inspirující.

Neděle byla ve znamení loučení. V pořadí třetí setkání dětské redakce Zámečku roku 2014 připomíná už jen společná fotka u loga Open Gate.

František Berger

Poděkování

- Nadaci The Kellner Family Foundation
- zaměstnancům Open Gate
- kapele Mimosféry (Babická rychta)
- Alešovi „Barrymu“ Burešovi, řediteli DDŠ Býchory
- Martinovi Lněničkovi, řediteli DD Dolní Počernice

Speciální poděkování patří Lukášovi Kotlárovi za organizaci celého víkendu.

Dětská redakce v Němčicích nad Hanou

Poprvé se Zámečkem: Už se těším na další setkání

Bylo to něco nového a zajímavého. Vůbec jsem nevěděla, že něco jako Zámeček existuje. Začala jsem číst časopis teprve před dvěma týdny.

Na pobytu jsem byla na divadelní hře „Tak aby bylo jasno“ v kině. Dále jsem si vyzkoušela napsat rozhovor, titulky a zprávu. Dělalí jsme také anketu na protiklady a hezké věci. Taky co se nám v domovech líbí a nelíbí. Můj první víkend se Zámečkem mám za sebou a moc se těším na další.

Brigita, DD Dagmar Brno

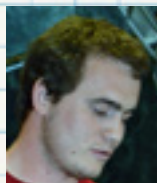
Moje prázdninové plány

Těším se na tábory, protože si na nich užiju hry a hlavně nebu-

du sama a nebudu se nudit. Děkuji panu řediteli, že nám na tyhle super tábory umožňuje jezdit, moc si toho vážím.

Anežka Halová (14)
DD Dubová

Na prázdniny se pokusím sehnat nějakou brigádu.

S domovem budou nějaké akce, určitě pojedeme někam na chatu a tak. Nejvíc se těším na to, že nebudu muset vstávat do školy. Ale to nicnedělání mě asi tak za tři týdny přestane bavit. No a netěším se zase na začátek školy.

Vladislav Kvapil (21)
DD Jeseník

O prázdninách pojedeme na tábor do Zlatých Hor.

Na ten se těším hodně. Taký se těším na Royal Rangers, to je křesťanský tábor.

David, DD Kroměříž

Rád bych vyrazil k moři. Naplánované už to máme, teď jen če-

kat, jestli to vyjde. Nejvíce se těším už na červen, jelikož jedu na koncert Miley Cyrus. Taký se moc těším na bráchu a klasické prázdniny u babičky.

Martin Boháč
DÚM Ostrava

Chystám se do Itálie s kamarádkou z domova. A nejvíce se těším

tam, jelikož ni-

kam jinam nepojedu, budu doma a chodit na brigádu. Také se těším a doufám, že udělám příjmačky na vysokou a pak tam po prázdninách nastoupím.

Sandra Pikartová
DD Maštov

Na prázdniny se chystám domů a pojedu určitě i na nějaký tábor. Už se hodně těším na koupaliště.

Sára Čonková
DD Fulnek

Jedu do Anglie na jazykovou školu, na to se těším nejvíc. A po-

tom na čas strávený s nejbližšími. Ale netěším se na to, že pozapomínám, co jsem se naučil ve škole, ale snad si brzy vzpomenu.

Lukáš Sklenský
DD Strážnice

Láska

Sandra

DD Střekov

Když večer jdu spát
vzpomínám, jak líbal jsi mi tvář.
večery jsou osamělé
toužím jen po tvém těle.
vzpomínám, jak jsme si povídali
do očí se podívali.
Devátero hor, řek, lesů a pouští
ať si kdekoliv, síly mě neopouští.
Jsi jako kostka cukru,
co mi vždy život osladí
s tebou mě baví svět
a nic mi nevadí.

Čekání

Patrik Sivák

VÚ Chrástava

Čekám pořád, až přijde ta pravá...
ať už přijde a najde si mne - moje drahá.
večer nad ústavem hvězdy září
a já mám na ně jenom jedno přání.

Čekám pořád na ten den,
až se mi splní o ní sen.
večer si přeji pořád to stejné -
hvězdičky, pro mne tam nahoře
trochu štěstí není?!

Čekám a trápím se, kde je teď moje milá,
na louce plné květín někde se toulá?
Ať si je kde chce, jenom ji řekněte,
že bych ji nevyměnil za žádnou na světě.

Řekla jsem

Petra Snozová

DD Valašské Meziříčí

Řekla jsem si - složím básně,
aby v nich nebylo špetku vášně.
Řekla jsem si - budu lhát, ať
vše, všecičko budu hrát.
Řekla jsem si - bude to báječně,
dlouhé, bláznivé, drzé a výtečné.
„Ano“ to já jsem opravdu řekla,
a šeredně jsem se přitom spletla.

Jezero

Petra Snožová

DD Valašské Meziříčí

U jezera dívka stojí,
čehopak se asi bojí?
Bílé šaty s vlasy vlají,
vlasy zlatou barvu mají.

Jezero se třpytí, co asi skrývá?
Kdo tam každou noc co noc přebývá?
Jakýpak to zvláštní tvor?
Ty! Dívko, dej si pozor!

To jezero je velmi zrádné,
Kdopak tam asi dnes spadne?
Dívka se otáčí, něco ji táhne.
Na blizoučký strom zlehounka sáhne.
Zakloní hlavu, na větví sedí vrána,
dívka se bojí, že nedožije se rána.

Noha ji podjela, ona padá,
vody se dotýkají její záda.

To dívčí tělo klesá na dno,
tam ji čeká černé zrádno.
Zrazená byla tím kouzelným jezerem,

šeptá ji tichounce „Pojď - pojď sem“.

Dívka se nebrání, už dávno to vzdala,
zlá, černá voda si ji vzala.

Kdo pak si vzpomene, komu bude
chybět?

Už je to dávno snad několik let.

Jezero tiché, jezero hřbitovem,
nikdo živý se nedostane ven.

A tak tam tiše, docela tichounce,
svůj cyklus začíná zas až do konce.

U jezera dívka stojí,
čeho...čehopak se asi bojí?
Ví, že před ní mnoho žen,
padalo tam den co den?

Neví tak jako žádná z nich,
údolím se nese výtečný smích.

Pocity

Filip Rác

VÚ Buškovice

Všichni nás odsuzují.

Všichni mají jedno slovo.

Si myslej, že jsou víc než my.

Děti v pastěku!!!

Vůbec nám nerozumí.

Vůbec nám nevěřej,

nekoukaj na to, jaký to je,

jak se musíme cejtit bez mámy
a táty.

Jaký to je poslouchat pořád to
samý.

Mínusy, buzerace,

to všem dospělým se tu líbí.

Někdy si říkám, proč jsem se
musel narodit,

když tady je to jako nekonečná
černá díra,

do který nás všichni tady
házej.

Chápu řady, zákony i to, že
musím si plnit své!

A jak, když někdy to nejde,
jste unavený, vyčerpaný

a nedáte ani poslední sílu
do něčeho,

co vám ji sebere.

Pak přijdou oni a chtěj víc,

vůbec je nezajímá, že jsi jenom
člověk,

že nedáš už vůbec nic,

kde je ta svatá poezie,

kde je ten život,

pro který jsem se narodil,

kde je ta spravedlnost,

kde to vlastně všichni jsme.

Litáme ve vesmíru

jako jedna malá koule,

když však vletíš do ní,

padneš na zem.

co tě nejvíc potěší, rodina,

láska, svoboda, klid a tak dál.

Žijem sakra jednou,

tak proč zrovna tady a já?

Plstění kuliček v Dolních Počernicích

22. června, 13.00–17.00, DD Dolní
Počernice, pořádá Lače Čave

VYHRAJ CELODENNÍ POBYT V AQUALANDU MORAVIA

- > nakresli několik obrázků na téma Aqualand Moravia, římské lázně, tvůj den v aqualandu ... , doplň vtipný slogan a udělej koláž
- > koláž pošli do 31. 7. 2014 na adresu Aqualand Moravia (na obálku napiš „Soutěž DD“)
- > ze zaslaných koláží vyberme nejzdařilejší, vítěz získá celodenní pobyt v Aqualandu Moravia pro sebe a svůj DD

AQUALAND MORAVIA
Pasohlávky 110 E, 691 22 Pasohlávky
www.aqualand-moravia.cz

Co se děje v Open Gate

S blížícím se koncem školního roku se toho všude děje hodně. Jinak tomu není ani na Gymnáziu Open Gate v Babicích. Kromě výměnných pobytů studentů, kteří vyrazili do Anglie, Německa a Španělska, psaní maturitních zkoušek či pořádání Blue Van festivalu se studenti Open Gate věnují iniciativě za udělení Nobelovy ceny míru Siru Nicholasi Wintonovi. Koncem května jsme se navíc rozloučili s maturanty, kteří v Open Gate prožili dlouhých 8 let.

Petice za udělení Nobelovy ceny pro Nicholase Wintona má přes 501 000 podpisů!

Během tří měsíců se příběh Nicholase Wintona, který před druhou světovou válkou zachránil 669 československých židovských dětí před smrtí v koncentračních táborech, šířil velmi rychle. Petice na podporu Sira Nicholase Wintona již podepsalo přes půl milionu lidí.

V rámci online petice na webových stránkách www.nicholaswinton.eu, podpisy přibývaly také během

petičních akcí v Praze či v Pardubicích. Zástupci iniciativy se měli možnost

setkat s některými ze zachráněných dětí, které se vlakovým transportem

dostaly do náhradních rodin do Anglie – např. s Lady Milenou či Hugem Maromem. Obě setkání byla velkým zážitkem. Zástupci iniciativy nyní budou kontaktovat Nobelův výbor v Oslu, který už v říjnu prozradí jméno nositele Nobelovy ceny za mír.

50. narozeniny Petra Kellnera: Uplavali jsme 27 180 metrů!

Při příležitosti kulatých narozenin spoluzakladatele Gymnázia Open Gate Petra Kellnera jsme uspořáda-

li pětihodinový plavecký maraton, do kterého se zapojily, kromě maturantů, všechny třídy a někteří pedagogové. Cílem bylo společnými silami uplavat co nejvíce metrů. Ti, kteří se neúčastnili prvního plaveckého maratonu na Open Gate, se museli zapojit do běhání. Během pěti hodin jsme dosáhli vynikajících výsledků: uplavali jsme celkem 27 180 metrů a uběhli 98 200 metrů.

www.opengate.cz

Redaktoři Zámečku na Blue Van Festivalu!

Letošní studentský festival The Blue Van Festival se poprvé v historii uskutečnil ve školní sportovní hale. Tentokrát se přijeli podívat i redaktoři Zámečku Franta a Miloš, kteří kromě občerstvení ocenili řadu tanečních, pěveckých, klavírních či houslových vystoupení.

Aktuality ze života v Open Gate najdete na webových stránkách

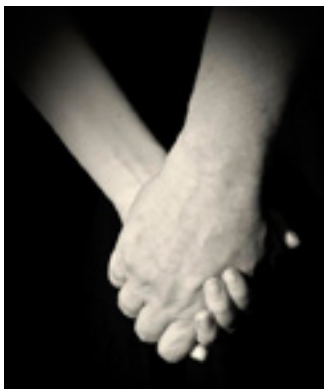
Lukáš Kotlár

Open Gate je prestižní soukromé gymnázium, na kterém mohou díky podpoře **The Kellner Family Foundation** zdarma studovat také talentované děti z dětských domovů. Pokud mají dostatek píle a pevné vůle, mohou získat mezinárodní maturitu, studovat zahraniční univerzity a získat skvělé předpoklady pro další život. Nadace podporuje také další prospěšné aktivity **včetně vydávání Zámečku.**

Úryvky z knihy, která by vás mohla zajímat. Je o lidech, kteří vyrostli v děcáku

Veronika:

Starala jsem se o bratra a sestru

„Kdy jsem fakt měla strach z toho, co se mnou bude?“ zamyslela se drobná pětadvacetiletá tmavovláska Veronika po naší otázce, kdy měla po opuštění z dětského domova největší obavy z budoucnosti. „To bylo asi v okamžiku, kdy jsem ztratila ze dne na den práci. Majiteli restaurace, kde jsem pracovala, jsem se totiž najednou přestala líbit. Asi kvůli obličejí,“ říká s nadsázkou Veronika, jinak hezká mladá žena. „Přijela jsem z dovolené, zjistila jsem, že si vzal místo mě někoho jiného, a najednou jsem byla bez práce,“ popisuje.

Co když neseženu práci?

„Co když novou práci neseženu? Půjdu na pracák, tam dostanu 3600 a můžu se jít klouzat. Z toho nezaplatím ani ten nájem,“ běželo jí tehdy hlavou. Měla sice uspořené asi dvě měsíční platy, které jí dal bývalý zaměstnavatel

na odchod, přesto to pro ni nebylo lehké. Veroniku nám doporučila bývalá ředitelka dětského domova, kde vyrůstala. „Po odchodu od nás se nastěhovala do podnájmu, který jsme jí pomohli najít, vybavit a částečně pomoci hrazením nájmu po určitou dobu,“ popisovala ji bývalá ředitelka Jaroslava Kohoutová.

Opustila nás matka

Její životní příběh začal v devíti letech, kdy ji, jejího otce i dva sourozence zničehonic opustila matka. Přišla ze školy a máma nikde. Veronika prý na ni byla hodně vázaná a nevěděla, co se děje. Od té doby ji viděla už jenom dvakrát. „Ptala jsem se jí, proč nás nechala samotné. Říkala, že už jí život s tátou nebavil a že potřebovala začít jinde. Víc jsem s ní nemluvila. V domově nás nenavštěvovala, neposlal nám ani jeden dopis, ani si nás nechtěla vzít k sobě,

když táta umřel,“ říká Veronika a dodává: „Vidět už ji nechci. Co s ní, když nás nechala samotné.“ Veronika tak zůstala sama s otcem, který měl zdravotní potíže, a se dvěma sourozenci. Její sestře Lence v tu dobu bylo tři roky a bratrovi Martinovi měsíc. Musela se proto chopit části rodinných povinností a starat se o ně. To znamená více uklízet, vařit, dohlížet na ně. To se pochopitelně projevovalo i ve škole. „Občas ta výuka na základní škole vážla. Přišla jsem tam občas, a dospávala jsem to, co jsem nenaspala doma,“ vypráví Veronika. „Naštěstí jsem měla hodnou učitelku, která to chápala. Poskytovala mi ve škole různé úlevy a nabídl se, že mě bude odpoledne doučovat,“ vzpomíná nyní s úsměvem.

Další rána

Tak to šlo několik let a věci se dostaly svým způsobem do rutiny. Veronika chodila

do školy, pomáhala otci s péčí o sourozence. Potom ovšem přišla další rána. Její táta na tom totiž nebyl zdravotně příliš dobře a utrpěl mrtvici. „Táta se hodně trápil, byl často nemocný,“ říká Veronika. Skončil proto v nemocnici a děti zůstaly doma samy. Neměl je kdo hlídat. Jediný

příbuzný byl strýc, který měl sám hodně dětí. To bylo Veronice 14 let.

A to byla chvíle pro sociálku, která vzala děti do dětského domova. Původně to přitom mělo být na několik měsíců, nakonec – kvůli zdravotnímu stavu jejich otce – se z toho stal trvalý stav.

Chceš vědět, jak to s Verčou dopadlo? A přečíst si další příběhy ze života? Knihu můžeš mít zdarma, čti níže.

HEJNO BÍLÝCH VRAN

*aneb
Když opustíte děčák*

*Josef Hynpl
Pavel Cechl*

Začni správně

Projekt je určen všem Vám, kteří budete v následujících měsících odcházet, a rádi byste na to nebyli sami. Výhodou je, že lidé z našeho týmu vám mohou být dispozici i potom po dobu dalších 24 měsíců. Do projektu se ale mohou zapojit i ti z vás, kteří už odešli, a hodila by se jim pomoc, ve kterékoliv z oblastí, jimž se věnujeme.

A jak na to?

Možností máte několik. Můžete se přihlásit přímo do projektu a absolvovat s námi tématická setkání, využívat volně dostupné materiály na portále www.zacnispravne.cz, které se týkají nejaktuálnějších témat, která řeší mladý člověk odcházející z dětského domova.

Jedná se o práci, bydlení, hospodaření s penězi a další vzdělávání.

Můžeme vám pomoci také s konkrétní situací: hledání zaměstnání, brigád, stáží, školení, pomoc s řešením finančních problémů, možnost získat studijní stipendia, potřebné terapie. To, co vnímám jako velký přínos je možnost mít po dobu až dvou let mentora, který vám bude při ruce, když budete zrovna potřebovat.

Protože jsme našli mezi lidmi, kteří mají za sebou zkušenost s životem v dětském domově, řadu velmi inspirativních příběhů, vydali jsme knížku Hejno bílých vran aneb Když opustíte děčák. Věříme, že každý může v životě uspět, když je ochoten

pro to udělat, co je třeba. Tyto příběhy jsou toho dokladem. Stačí, abyste si na stránkách www.zacnispravne.cz o knížku napsali a my ji rádi zdarma pošleme do vašeho domova. Na naši knížku navazuje i soutěž Bílá vrána 2014, do které se může přihlásit každý, kdo odešel z dětského domova před třemi a více roky. Podrobnosti o soutěži najdete na portále. Těšíme se na vás!

yourchance o.p.s.

00.00.01 vteřina poté

Nezávislá platforma pro práva dětí vyrůstajících mimo rodinu

www.vterinapote.cz

Michal, Alex, Gracián, Aťa, Dáda, Radovan,
Iryna, Ondra, Kuba

hledají mladé lidi, kteří prošli institucionální péčí
a chtěli by se podělit o svoje zkušenosti.

Jak na to?

Staň se naším **PŘÍVRŽENCEM**

Co to znamená?

sleduj naše aktivitu

dej nám svůj hlas na FB

mluv o nás se svými přáteli

vyjadřuj se k aktualitám na našem FB profilu

přinášej názor na vybraná témata

zapojuj se do našich anket a her

sdílej s námi své zkušenosti

napiš nám o sobě

Kontaktuj nás na:

info@vterinapote.cz

nebo

<https://www.facebook.com/VterinaPote>

„Každý by si měl uvědomit svou cenu“

říká tajemnice Vteřiny poté Andrea Fridmanská

Jakou práci má na starosti tajemnice? Střeží tajemství?

To mě nenapadlo...

Tajemnice zajišťuje organizační podporu, dělá administrativní věci a zároveň tým sdružuje. Koordinuji činnost Vteřiny poté a dávám pozor na to, aby všechno šlapalo, jak má. Zároveň jsem v týmu, který jezdí do dětských domovů, což je moje srdcovka.

Které domovy jsi navštívila jako členka Vteřiny poté v posledních měsících?

Byli jsme v dětských domovech Plesná, Žichovec, Nová Ves u Chotěboře, Kašperské Hory, Kroměříž...

Kam se chystáte do budoucna vyjet za dětmi do domovů?

Od září 2014 do června 2015 budeme spouštět projekt, který je orientovaný na čtyři dětské domovy. Zatím mohu prozradit první dva - DD Lety a DD Kroměříž. Hlavním cílem výjezdů bude posílit komunikační schopnosti dětí. Otevírat téma odchod z DD a zároveň s nimi sdílet své osobní zkušenosti.

Kdo vlastně bude za dětmi jezdit?

Budou to členové Vteřiny poté, kapela Mimosféry a také divadlo Utlačovaných.

Co to je divadlo Utlačovaných?

Jsou to mladí divadelníci z Brna, kteří si vytvořili divadlo, aby otvíralo témata, která jsou velice důležitá, ale ve společnosti se řeší málo. Například vytvořili divadelní hru, na téma odchod z DD, a diváci – děti si můžou společně zahrát s herci. Mají tedy možnost si situaci odchodu vyzkoušet nanečisto.

Jak ses dostala ke Vteřině?

Díky angličtině. Řekla jsem si, že by bylo fajn kromě své práce angličtinu učit i dobrovolně – zadarmo. Našla jsem si organizaci, kde hledali člověka jako já. Setkala se s koordinátorkou, která mě seznámila s Milošem, a byl z toho rok učení.

Jednoho dne mi zavolał, že hledají posilu do týmu. Tehdy bylo ve Vteřině poté pět členů, teď je nás devět.

Co se tehdy řešilo ve skupině?

Podněty, které Gracián Svačina (zakladatel

skupiny) aktivně vyhledával v domovech. Například otevírání soukromé pošty nebo kamerové systémy na chodbách DD.

Vzpomínka z výjezdu **Jaké jsou zážitky z výjezdů do domovů?**

Pamatuji si na silný moment v DD Žichovec. Říkala jsem si, že je až neuvěřitelné, jak hodně se zapojují starší teenageři. Bylo jim 18 let a vyráběli nadšeně deníčky a nahrávali video. Byli hodně zapálení a mě to právě šokovalo. Já jako teenager bych byla nejspíš z těchto aktivit otrávená. Oni nás ale brali.

Proč si myslíš, že se ti starší tak aktivně zapojili do programu Vteřiny poté?

Jedno z možných vysvětlení je fakt, že měli možnost potkat lidi, kteří rovněž žili v dětských domovech a popovídat si s nimi jako se sobě rovnými. Anebo je to v tom, že teenageři z DD Žichovec nepotkávají jiné mladé lidi, kteří za nimi přijedou s programem, každý den. Domov je totiž postaven za vesnicí, kdesi za lesem.

Samozřejmě chápu ředitele, který nemůže ovlivnit polohu DD, ale vidím velký problém v tom, že dítě žije pouze v domově, který je daleko od společnosti. Jak to vidíš ty?

Podle mě všechno závisí na ředitelce/řediteli. Věřím, že vždy je možnost studia a bydlení na internátě, nabídky různých kroužků ve městě, nebo podpory výjezdů na různé akce, soutěže, mimo domov. Prostě aby ty děti měly prostor potkávat se nejenom s dětmi v domově, ve kterém žijí, ale aby měly kontakt s dalšími lidmi. Pokud to dítě má, je větší možnost získat nové nápady, podněty, impulsy. Může si

hledat cestu sám k tomu, co mu vyhovuje. Když ale ředitel takové věci nepodporuje a děti svůj volný čas tráví pouze v domově, nemají dostatečné možnost sebezrovoje. Často si nevěří, nebo se bojí nových věcí. Nevědí, co můžou čekat, když vyjdou ven z domova a mají zkrácené představy o realitě.

Bereš děti z dětských domovů stejně jako děti z rodin?

Ano. Každý má svůj osud, ani děti z rodin to nemusí mít v životě jednoduché. Určitě je nelituji, to není cesta. Naučili mě to lidi s různým osudem, kteří

prošli mým životem.

Proč je nelituješ?

A proč bych měla? Myslím si, že lítost je to poslední, co člověk potřebuje a může to na něho působit opačným způsobem. Nechci jim srážet jejich sebevědomí. Beru je jako své parťáky, se stejným respektem, jako oni berou mě.

Transformace systému **V posledních měsících se mění systém domovů, pěstounské péče. Říká se tomu transformace, pro děti dost nepochopitelné slovo...**

Pod tímto slovním spojením si představím podporu biologické rodiny, rozšíření sítě náhradních rodin a zmenšení zařízení (DD, DDS, VÚ). Domovy by měly být „záchrannými mosty“, které se na nějaký čas postarají o děti a pomáhají vylepšit vztahy s jejich rodinou anebo jim najít lidi, kteří je budou mít rádi. I když to může znít pro děti děsivě, že jim někdo bude rušit jejich domov, tak to doopravdy nefunguje. Toho se rozhodně děti nemusejí bát. První věc, na co se dává pozor, jak se dítě cítí. O tyto pocity dětí by se měli starat vychovatelé, ředitelé, kurátoři, ale i tátové, maminy, babičky, tety, pěstouni. Pro mě je jediná cesta naslouchat přání dětí. Není jednoduché

si uvědomit, co člověk chce. Cesta je to opravdu dlouhá, ale naučit se to dá.

Spoustu dětí v DD ví, že má nad sebou nějakou „sociálku“. Klasicky se stává, že ho vidá jednou za 6 měsíců v ředitelně, kde prostě má strach něco vůbec osobního říct. Co s tím?

Když je to výborný sociální pracovník, to, co si s dítětem řekne, se ředitel/ka nedoví. Dítě má taky k dispozici jeho telefonní číslo, které může využít, kdykoliv je potřeba. Jsou ale i děti, které svému sociálnímu pracovníkovi nevěří a v takovém případě mu nechtějí říct svůj problém. I pro tyto případy funguje Vteřina poté, kde nám dítě může napsat svůj příběh nebo problém. Je důležité vědět, že se žádným problémem v tom nikdo není sám. Kdyby se jednalo o vážnější problém, spolupracujeme s Ligou lidských práv a Občanskou poradnou pro občanství, občanská a lidská práva.

Může dítě napsat anonymní vzkaz a uvést třeba jen jméno DD?

Ano, může. Dítěti odepišeme a společně se pokusíme problém zvládnout. Pokud je to potřeba, jsme prostředníky mezi ním, dalšími organizacemi, nebo právníky. I když se občas může zdát problém neřešitelný, všechno jde zvládnout. Hlavně se nebát.

Když je to potřeba, voláme ředitelce/řediteli a upozorníme ji/ho na problém. Není potřeba říct, odkud o tom víme. Když k nápravě nedojde, je možné poslat podnět k školní inspekci nebo na kraj, který je zřizovatelem DD. Pokud jde o vážnější problém, obracíme se na ombudsmana.

Takovou moc má Vteřina?

Vteřina poté nemá být strašákem ředitelů DD, ale má být tady pro děti, aby se měly na koho obrátit. Posilujeme hlas mladého člověka v zařízení. Když budou děti v domovech spokojenější, projeví se to i na vztazích s vedením a jejich prostředí bude určitě lepší.

Je taková skupina, která je složena převážně z dospělých dětí z DD, ještě někde v ČR?

Jsme jediní a unikátní.

Myslíš, že děti z DD zajímá, jak se mají dospěláci, kteří dříve bydleli v domovech?

Určitě, protože jsou jedni z nich. Domovy mají přibližně stejný systém, takže zažívají podobné věci a mají i podobné představy do budoucna. A Vteřina je skupina lidí, kteří v domovech byli a jsou úspěšní v životě. Můžou motivovat mladé lidi, aby si uvědomili, že i když vyjdou z domovů a vše si musí udělat sami, tak to jde. Je důležité se naučit nebát se toho.

Co Vteřina poté může přinést dětem z DD? Proč za sebou (členové) nezavřeli dveře, ale chtějí být v kontaktu s dětmi, které jsou v domovech?

Náš člen Radovan Laci, jednou řekl: „Je to naše občanská povinnost“. Zajímáme se o lidi, kteří mají podobnou historii. Mnozí z nich mají nízké sebevědomí a myslí si, že v životě nic nedokáží. Ani nevědí, co chtějí. A my přitom víme, že jsme prošli tím stejným co oni, a že je možné, aby si každý uvědomil svoji cenu a svoji hodnotu. Vteřina poté má ambici sdílet svoje zkušenosti a ukázat mladým lidem, že to prostě v tom životě jde.

NASLOUCHÁME DĚTEM

00.00.01
vteřina poté

Jsme skupina mladých lidí, které zajímá, jak se ti žije v prostředí dětských domovů.

I MY jsme vyrůstali v domovech, stejně jako TY.

Co chceme MY?

- Chceme ti pomáhat zvládat těžkosti všedních dní
- Chceme tě podporovat v důležitých krocích tvého života
- Chceme být prostředníky tam, kde je třeba hájit tvé zájmy či práva i tam, kde jen chybí odvaha nebo vůle mluvit o problémech
- Chceme, abys znal své povinnosti a mohl nést odpovědnost za svůj život
- Chceme ti předat naše zkušenosti

Co můžeš TY?

- Přechíst si příběhy a zkušenosti mladých lidí z dětských domovů
- Napsat nám svůj vlastní příběh - zajímá nás!
- Svěřit se se svým problémem
- Vyjádřit svůj názor
- Soutěžit a vyhrávat

Sleduj nás na:

www.vterinapote.cz

Komunikuj s námi na:

www.facebook.com/VterinaPote

00.00.01
vteřina poté

Švestky ve slanině ovládly letošní ŠVAGRprostřeno

Kluci a holky z DD Zvíkov a Staňkov i jejich další kamarádi strávili Velikonoce se sdružením ŠVAGR v Pasekách u Písku. Po velmi úspěšné loňské řadě ŠVAGRprostřena jsme letos uspořádali druhý díl. Dvacet osm dětí bylo rozděleno do tří skupin, které vedli vždy dva zkušení kuchaři, naši dobrovolníci.

Každý večer jedna skupinka připravila večeři pro ostatní. Všichni malí i velcí hostitelé ukázali, jak skvěle umí vařit a nejen to! K úžasněmu tříchodovému menu si pro ostatní připravili také zábavu, prostírali stoly, obsluhovali, hostili. Přesně tak, jako v televizi.

Jak se peče Vatikánský chléb?

A co jsme dělali, když jsme zrovna nevařili? Malovali jsme na hrnečky, pekli Vatikánský chléb štěstí, naučili jsme se recept na marcipán, vyráběli jsme velké bubliny, vlastní zmrzlinu, ozdobili si lžičky, kreslili jsme cukrové malby, stavěli cukrové hradby, zámky a mnoho dalšího. Ve volné chvíli jsme chodili také ven. Navštívili jsme místní kraavín, nakrmili koně v ohradě, zábavu jsme si užili tradičně i na našem oblíbeném paseckém tobogánu.

Vítězný recept

Poslední večer jsme zakončili společným táborákem, opékáním vuřtů a zpěvem našich oblíbených písní. Nakonec nás čekalo vyhlášení pětidenního kuchařského snažení. Bezkonkurenčně s největším počtem bodů zvítězili členové Kinder country teamu, kteří si pro ostatní připravili jako předkrm švestky ve slatině, k hlavnímu chodu nám podávali farmářské brambory

a jako dezert skořicový kringle. Ještě jednou GRATUJU-JEME!

Byl to senzační tábor, u kterého jste se vůbec, ale vůbec nenudili. Děkujeme hlavně všem vedoucím - dobrovolníkům, kteří pro děti připravili velmi zajímavý program, a děkujeme také za čas, který se ŠVAGRem strávili!

Aneta Kudrličková
Albín Balát (DD Staňkov)

Třetího ročníku Jarmarků s Albertem se zúčastní 20 DD

Máme velkou radost, že se již třetím rokem mohou zapojit dětské domovy do projektu Jarmarky s Albertem. Do letošního ročníku se přihlásilo 31 domovů. Vybíralo se anonymně dle zaslaných vzorků výrobků

a nebylo to vůbec lehké. Hodnotící komise byla složená ze zástupců Nadačního fondu Albert a týmu Spolu dětem. Víťaze i několik úplných nováčků a těšíme se na jarmarky na konci roku.

Přinášíme malou ochutnávku, co pro Vás vybrané domovy chystají:

• DD Dagmar Brno	stromček - skládanka (domaluj, dodělej)
• DD Dolní Počernice	kapříky z různých materiálů
• DD Duchcov	originální výrobky z korálků vlastní výroby
• DD Loreta Fulnek	adventní věnce z přírodních materiálů
• DD Králiky – Vys. Mýto	oblíbené ptačí budky
• DD Ledce	věnečky na dveře dle ročních období
• DD Měcholupy	ozdobné sáčky na dárky
• DD Most	velmi žádané háčkované čepice
• DD Náměšť nad Oslavou	adventní věnce a výrobky z přírodnin
• DD Planá	šály z plsti - tzv. mokré plstění
• DD Prostějov	keramika drobnou i větší, např. doplňky do zahrady
• DD Slezská Ostrava	výrobky z pedigu
• DD Smolina	originální nákupní tašky
• DD Telč	výrobky z vosku
• DD Tisá	kombinace keramiky a pedigu
• DD Ústí n. L, Sev. Terasa	vánoční svícný na stůl
• DD Vizovice, Chrástěšovská	výrobky pletené z novinového papíru
• DD Vizovice, Masarykovo n.	textilní výrobky s vánoční tematikou
• DD Vranov	levandulové výrobky z vlastní sklizně
• DD Zašová	nitkové vánoční ozdoby

Nyní čeká domo-
vy jednodenní školení
„Obchodníkem snadno
a rychle“ a na konci roku
jarmarky v prodejnách
Albert. Na podzim Vám
dáme vědět, kdy a kde se
budou krásné výrobky dětí
prodávat.

Nada Dittmannová
Spolu dětem o.p.s.

Projekt Jarmarky
s Albertem byl finančně
podpořen Nadačním fondem
Albert v rámci grantového
programu Nadační fond
Albert dětem. Děkujeme.

Přihlas se do

POSTAV SE NA VLASTNÍ NOHY

Vyhlášíme 6. ročník vzdělávacího Postav se na vlastní nohy. Do projektu se může zapojit libovolný počet vás, čtenářů ve věku 16 - 21 let z jednoho domova a vždy 1-2 vychovatelé. Letošní ročník je zaměřený na KOMUNIKACI.

Co si pod tím představit?

Naším společným cílem bude naučit se komunikovat s okolím. Komunikovat tak, abych z toho měl já dobrý pocit a řekl jsem v klidu, srozumitelně a jasně co chci.

K čemu je to dobré?

Správně komunikovat je dobré pro naše vztahy. Ať už v práci s kolegy a nadřízenými, tak i doma s partnerem, rodinou či s kamarády. Dobře komunikovat je důležité i při hledání a udržení zaměstnání. I když se to nezdá, ale i při hledání bydlení a spolubydlení se dobrá komunikace hodí. A v neposlední řadě tu máme využití komunikace při vyřizování finančních záležitostí (vyřízení složenek, vyjednání výše platu, atd.).

Co nás bude čekat?

3 společná setkání v Praze, a to od října do prosince. Zajímavý vzdělávací program se spoustou roztodivných aktivit. Exkurze a návštěvy. Zábavný večerní program. A pracovat na sobě budou i vychovatelé.

O VÍCE INFORMACÍ A PŘIHLÁŠKY PIŠTE NA

jana.kucerova@spoludetem.cz

Těším se na vás v Praze

Jana ze Spolu dětem o.p.s.

Projekt je realizovaný z prostředků:

Zahradnictví Líbeznice, RWE Česká republika a.s., COST CONTROL s.r.o., HESTIA o.s. – dárcovský program ETELA a díky běžcům z Běhu s batohem.

Povídky z diagnostáku

Příběh Pepy

Byla jsem v diagnostáku - nevím, asi ani ne týden, možná jen pár dní navíc. Moc lidí se tu se mnou nebavilo. A když už na mě někdo za ten čas promluvil, mám pocit, že to byl jen ten usměvavý nácek. Šli jsme kouřit a jeden sympatický, usměvavý kluk. Na první pohled vypadal, že má nějakou

mentální vadu. No a začal se se mnou bavit. „Cos provedla?“ zeptal se. Já odpověděla že nic. A odvětila jsem stejnou otázkou. Pepa mi vypověděl příběh o tom jak, byl svědkem vraždy, ale podle jeho slov prý jenom u té vraždy byl. Načež má na něho spousta lidí spadeno a nějak

z toho vyplynulo, že se asi v diagnostickém ústavu schovává. Mě to hrozně vyděsilo. Ještě jsem se takhle blízko nikdy s vraždou nesetkala, asi krom tv zpráv. A jako odpověď na můj vyděšený výraz se Pepa usmál a říká: „Neboj, ale tebe nezabiju...“

Kofola s Krystýnou a Šárkou

Domluvili jsme se s vychovatelem, že večer půjdem na kofolu. Šli jsme do Sport baru a dali si teda kofolu, kterou hradił diagnosták.

Šárka je něco mezi skin-headem a náckem, což

je alternativa. Chci tím říct, že je to znak, kvůli kterému jsme si prostě rozuměli.

Krista je zase sympatická holka co má prořízlou hubu (v dobrém). A má zajímavý hlas.

Napsala: Valerie, DD Vizovice

V rozhovoru jsme nějak zabrousily na téma drogy. Co se týče mě, tak já na první pohled hodnotila, že spíše Šárka je někdo, kdo by měl spřežky s drogami, avšak opak byl pravdou.

Krista vyprávěla svůj příběh. Byla dlouho na pervitinu. Vlastně prý časem to začala i dealovat. A častokrát byla u výslechu. Dokonce se jí i stalo, že naprášila 6 dealerů a na policii dostala peřičko na spravení. Nebo prý jim její známá udělala podobnou službičku a oni ji dovolili doma si vařit piko.

Nařezat!

scénář: Radecek & Helmut

kreslí: Helmut & Radecek

hrají: Cibule & Kebule

Bliženče,
až budete mít na oběd rýži,
spočítej všechna zrníčka rýže,
která dostaneš na talíř. Kolik
jich bude, tolik pusinek si dáš
během léta se svým miláčkem.

Rybo,
5. července spi
pod širákem,
uvidíš, že to bude
úžasný zážitek.
A navíc: To, co se
ti bude zdát, to se
vyplní.

Býku,
tohle léto nikdy
neříkej nikdy!

Štíře,
do prázdnin se nauč
aspoň základy mor-
seovky, zachrání ti
to život! Jestli nevíš,
co je to morseovka,
tak je to řeč vojáků
a špiónů a není to nic
složitějšího. Zeptej se
nějakého dospěláka.

Vodnáři,
připrav se
na nejbáznivěj-
ší léto v živo-
tě. Až budeš
na podzim
někomu poví-
dat, co všechno
jsi zažil, tak
ti to nikdo ani
neuvěří.

Kozorohu,
ve hvězdách
vidím tebe
a ještě něko-
ho. Povídate
si a nedoká-
žete bez sebe
být. Ty víš,
kdo to je.

Váho,
když jsem se ptal
hvězd na tvůj horo-
skop, odpověděly mně
otázkou: Víš proč je
nebe modré? Protože
je to tak krásné.

Střelče,
musíš si
co nejdřív
postavit
bunkr a od-
tud sledovat
všechny tajný
operace.

Raku,
každé ráno se vykou-
pej v řece. Pokud to
dokážeš aspoň sedm
dnů po sobě, 28. srp-
na se na tebe usměje
obrovské štěstí.

Berane,
během letních prázdnin
potkáš životního kámoše
nebo kámošku.

Panno,
hvězdy mi zapoměly
říct, co tě čeká v létě,
to mě teda moc mrzí.

Jak pokračují přípravy Albínovy Víry?

Můžeš muzikál stručně představit?

Muzikál Víra nese v příběhu téma: víra, věřit... Můžete očekávat napětí, lásku, nepřátelství, srandu. Nechte se překvapit...

Jak myšlenka na vytvoření muzikálu vznikla?

Vše začalo myšlenkou, kterou jsem byl veden od mala - Víra. Nemusí to být Víra v Boha, může to být i Víra v dobrého člověka... Mým snem bylo napsat muzikál. Proto jsem se obrátil na kamarády z OS Vespojení, kteří mi napomáhají a já si jejich píle a přátelství moc vážím, bez nich bych sám nezládl začátek ani konec...

Muzikál - to není pětiminutová scénka na Nejmilejší koncert.

Co všechno je třeba zařídit a připravit?

V první řadě je potřeba to nejzákladnější: scénář. Pak písně, kterých bude spousta. Samozřejmě kostýmy, kulisy, zajistit divadlo, ozvučení, místo na zkoušky...

Kdo to všechno platí?

Sháníme různé projekty, sponzory... Máme za sebou Charitativní koncert, který vynesl 2 780 korun.

Kdo bude v muzikálu vystupovat - mají nějakou šanci i talentovaní kluci a holky z domovů?

Samozřejmě že šanci mají, ale chceme, aby se zapojili všichni, kdo mají chuť hrát. Kdo má zájem, může se ozvat na e-mail: muzikalvira@vespojenios.cz.

Kdy bude muzikál poprvé k vidění, a kde?

To je zatím ve hvězdách, je to běh na dlouhou trať. S pomocí Boží, doufám, co nejdříve. Snažíme se.

Bude mít svou stálou scénu nebo budete „kočovat“??

Chceme jezdit hlavně do měst, kde jsou dětské domovy.

Ahoj Zámečata! Až budete držet v ruce tento Zámeček, to nejhorší ve škole budete mít za sebou. Teď už jenom vydržet pár dnů do konce školního roku, kdy se stejně už skoro neučíte, a pak hurá - přijdou nekonečné dva měsíce prázdnin.

Moc bych vám přál, aby to byly prázdniny, na které budete vzpomínat dlouhé měsíce a možná i roky. Přeji vám, aby vás po celou dobu hřálo slunce a abyste se o všechny ty letní zážitky mohli podělit s věrným kámošem. Doufám, že vás potká nějaké velké dobrodružství a že aspoň jednou přespíte pod šírákem. A samozřejmě, co by to bylo za prázdniny bez velké lásky...

Buďte novým zážitkům otevření. Nebojte se poznávat nové věci a nové lidi. Zároveň na sebe dávejte pozor a vůbec, nedělejte voloviny!

Pokud se všechno tohle povede, prožijete krásné léto a já vám ho už teď závidím. Užijte si to!

Helmut

Helmut

Básnička pro Lenku i Toníčka

Jaro končí hurá hurá,
začínají prázdniny,
zážitků nás čeká fůra
nepřestanem do zimy
řádit venku s kamarády
od úsvitu do rána,
nuda se k nám točí
zády,

noc je láskou protkána.

Se Zámečkem na koupáku,
máme chvíle pohody,
dobu kvetoucího máku
probendíme u vody.

UŽIJ SI PRÁZDNINY!

V pohodě, přesně podle
Helmutových horoskopů. A napište nám
o tom, ať ostatní ví, jak jste se měli.